

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 3 юли 2024 г.
(OR. en)

10670/24

Междуетноститутуционално досие:
2023/0112(COD)

CODEC 1435
EF 195
ECOFIN 638
PE 166

ИНФОРМАЦИОННА БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса, условията за реструктуриране и финансирането на действията по реструктуриране – Резултати от първото четене в Европейския парламент (Страсбург, 22 – 25 април 2024 г.)

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Докладчикът Luděk NIEDERMAYER (EPP, Чехия) представи от името на комисията по икономически и парични въпроси (ECON) доклад относно посоченото по-горе предложение за директива, който съдържа едно изменение на предложението (изменение 1).

Освен това групата на левицата внесе едно изменение (изменение 2), редица членове на ЕП от различни политически групи внесоха три изменения (изменения 3 – 5) и групата на EPP внесе три изменения (изменения 6 – 8).

II. ГЛАСУВАНЕ

При гласуването на 24 април 2024 г. на пленарното заседание беше прието изменение 1 на предложението за директива. Други изменения не бяха приети.

Така измененото предложение на Комисията представлява позицията на Парламента на първо четене, която се съдържа в неговата законодателна резолюция, приложена към настоящата бележка.

P9_TA(2024)0327

Мерки за ранна намеса, условия за преструктуриране и финансиране на действията по преструктуриране (BRRD3)

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса, условията за преструктуриране и финансирането на действията по преструктуриране (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и до Съвета (COM(2023)0227),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C9-0135/2023),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид становището на Европейската централна банка от 5 юли 2023 г.¹,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 13 юли 2023 г.²,
 - като взе предвид член 59 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси (A9-0153/2024),
1. приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. приканва Комисията да се отнесе до него отново, в случай че замени своето предложение с друг текст, внесе или възнамерява да внесе съществени промени в това предложение;
 3. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета,

¹ ОВ С 307, 31.8.2023 г., стр. 19.

² ОВ С 349, 29.9.2023 г., стр. 161.

на Комисията и на националните парламенти.

Изменение 1

ИЗМЕНЕНИЯ, ВНЕСЕНИ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ*

към предложението на Комисията

2023/0112 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса,
условията за реструктуриране и финансирането на действията по реструктуриране**

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

* Изменения: нов или изменен текст се обозначава с получер курсив; заличаванията се посочват със символа **■**.

¹ ОВС , , стр. .

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Съюзната уредба на преструктурирането за кредитни институции и инвестиционни посредници („институции“) беше създадена след световната финансова криза от 2008—2009 г. и одобрените на международно равнище „Ключови характеристики на ефективните режими за преструктуриране на финансови институции“³ на Съвета за финансова стабилност. Съюзната уредба на преструктурирането се състои от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁴ и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁵. И двата законодателни акта се прилагат за институциите, установени в Съюза, както и за всеки друг субект, който попада в обхвата на директивата или регламента („субекти“). Целта на нормативната уредба на Съюза е да подготви надлежна процедура при неизпълнение на задълженията от страна на институции и субекти, при която се запазват техните критични функции, избягват се заплахите за финансовата стабилност и същевременно се защитават вложителите и публичните средства. Освен това съюзната уредба на преструктурирането има за цел да насърчи развитието на вътрешния пазар на банкови услуги чрез създаване на хармонизиран режим за координирано справяне с трансгранични кризи и чрез избягване на проблеми, свързани с нарушаване на конкуренцията и рискове от неравностойно третиране.
- (2) Няколко години след като започна да се прилага, действащата понастоящем съюзна уредба на преструктурирането не постигна желаните резултати по отношение на

² ОВ С , , стр. .

³ Съвет за финансова стабилност, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, 15 октомври 2014 г.

⁴ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

⁵ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

някои от тези цели. По-специално, въпреки че институциите и субектите са постигнали значителен напредък по отношение на възможността за реструктуриране и за целта са отделили значителни ресурси, по-специално чрез изграждане на капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и усъвършенстване на механизмите за финансиране на реструктурирането, съюзната уредба на реструктурирането рядко се използва. Вместо това, при несъстоятелност на някои по-малки и средни институции и субекти бяха прилагани предимно нехармонизирани национални мерки. *За съжаление* вместо *финансирани от сектора защитни механизми, включително* механизмите за финансиране на реструктурирането, *все още* се използват парите на данъкоплатците. Тази ситуация вероятно се дължи на неподходящи ориентировъчни критерии. Тези неподходящи критерии се наблюдават при взаимодействието на съюзната уредба на реструктурирането с националните правни норми, при което широката свобода на преценка във връзка с обществения интерес невинаги отразява заложеното в съюзната уредба на реструктурирането намерение. В същото време недостатъчно широкото използване на съюзната уредба на реструктурирането се дължи и на опасенията, че при осигуряването, в рамките на този процес, на достъп на финансиращите се чрез депозити институции до външно финансиране, в частност при отсъствието на други вътрешни ресурси за удовлетворяване на задълженията, техните вложители ще понесат загуби. Още един факт – по-неблагоприятните условия за достъп до финансиране при режима на реструктуриране отколкото извън него, също ограничава прилагането на съюзната уредба на реструктурирането в полза на други решения, които често налагат прибягване до парите на данъкоплатците вместо до собствените ресурси на дадената институция или субект или до финансиран от сектора защитен механизъм. Това положение от своя страна поражда рискове от фрагментиране, от неоптимално управление на изпълнението на задълженията на институциите и субектите, по-специално при по-малките и средните институции и субекти, както и алтернативни разходи поради неизползваните финансови ресурси. Следователно е необходимо да се осигури ■ , когато е в услуга на обществения интерес, по-ефективно и последователно прилагане на съюзната уредба на реструктурирането, включително по отношение на по-малките и средните институции ■ .

(2a) Целта на преразглеждането на Директива 2014/59/ЕС е да се защитят по-добре парите на данъкоплатците и да се създадат нови системни механизми за

институции и субекти, които не са обхванати от съществуващата уредба за реструктуриране. Тази уредба има за цел да се намали икономическата тежест за обществото чрез намаляване на общите разходи, свързани с изпадане на банките в несъстоятелност. С въвеждането на преразгледаната нормативна уредба използването на парите на данъкоплатците следва да бъде значително намалено, за да се гарантира, че механизмът за финансиране на реструктурирането се използва по-често и по-ефективно.

- (3) При дъщерните предприятия – институции и субекти, които не са определени като субекти за реструктуриране, интензивността и конкретните аспекти на необходимите усилия по планиране на реструктурирането варират в зависимост от техния размер и рисков профил, наличието на критични функции и стратегията за реструктуриране на групата. Поради това, при определянето на мерките по отношение на такива дъщерни предприятия, органите за реструктуриране следва да могат да взимат предвид тези фактори и по целесъобразност да следват опростен подход.
- (3а) Една от основните цели на настоящата директива за изменение е да се въведе актуализиран подход, който да даде възможност на органите да се справят ефективно с потенциална несъстоятелност на някои банки или на група банки. Този подход следва да насърчава прозрачността и предвидимостта, като същевременно се свеждат до минимум неблагоприятните икономически последици. Подходът е в съответствие с общия принцип на споделяне на загуби от Директива 2014/59/ЕС, като същевременно се запазва практическата осъществимост на справянето с неплатежоспособност на средни по големина банки.*
- (4) Крайният резултат от ликвидацията съгласно националното право на институциите и субектите, за които органът за реструктуриране е установил, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни, и е достигнал до заключението, че реструктурирането им не е в услуга на обществения интерес, е напускане на пазара. Това означава, че не е необходим план за действие в случай на неизпълнение на задълженията, независимо дали компетентният орган вече е отнел лиценза на съответната институция или субект. Същото се отнася и за институциите, които при реструктурирането остават след прехвърлянето на активите, правата и задълженията

в рамките на стратегията за прехвърляне. Поради това е целесъобразно да се уточни, че в тези ситуации не се изисква приемането на планове за реструктуриране.

- (5) Понастоящем органите за реструктуриране могат да забранят определени разпределения, когато дадена институция или субект не изпълнява комбинираното изискване за буфер, разглеждано в допълнение към минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ). В определени ситуации обаче от институцията или субекта може да се изисква да спазва МИПЗ, определени на основа, различна от изискваната от тази институция или субект с оглед на комбинираното изискване за буфер. Това създава за органите за реструктуриране неяснота по отношение на условията за упражняване на правомощията във връзка с МИПЗ, а именно за забрана на разпределенията и за изчисляване на максималната сума за разпределяне. Поради това следва да се предвиди, че в тези случаи органите за реструктуриране следва да упражняват правомощието да забраняват определени разпределения въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер по Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията⁶. За осигуряване на прозрачност и правна сигурност органите за реструктуриране следва да съобщават изчисленото комбинирано изискване за буфер на институцията или субекта, които след това следва публично да го оповестяват.
- (6) За да се даде възможност на компетентните органи да коригират влошаването на финансовото и икономическото положение на дадена институция или субект и да намалят, доколкото е възможно, риска и въздействието от евентуално реструктуриране, бяха създадени мерки за ранна намеса. Поради липсата на сигурност по отношение на предпоставките за тяхното прилагане и частичното им припокриване с надзорните мерки обаче тези мерки за ранна намеса бяха използвани рядко. Ето защо условията за прилагане на тези мерки за ранна намеса следва да бъдат опростени и допълнително уточнени. За да се разсее несигурността по отношение на

⁶ Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията от 26 март 2021 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на методиката, която органите за реструктуриране да използват за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и на комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно посочената директива (ОВ L 241, 8.7.2021 г., стр. 1.).

условията и сроковете за освобождаване на управителния орган и назначаването на временни управители, тези мерки следва да бъдат изрично определени като мерки за ранна намеса и тяхното прилагане следва да подлежи на същите предпоставки. Същевременно от компетентните органи следва да се изиска да съобразяват избраните от тях мерки с даденостите на конкретния случай. За да могат да взимат предвид рисковете за репутацията, рисковете, свързани с изпирането на пари, както и рисковете, свързани с информационните и комуникационните технологии, компетентните органи следва да оценяват условията за прилагане на мерките за ранна намеса не само въз основа на количествени параметри, каквито са изискуемите капитал или ликвидност, равнището на ливъридж, необслужваните заеми или концентрацията на експозиции, но и въз основа на качествени критерии.

- (7) С оглед подобряване на правната сигурност следва да бъдат премахнати предвидените в Директива 2014/59/ЕС мерки за ранна намеса, които се припокриват с вече съществуващите правомощия съгласно пруденциалната рамка, предвидена в Директива № 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁷ и в Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета⁸. Освен това е необходимо да се гарантира, че органите за реструктуриране са в състояние да се подготвят за евентуалното реструктуриране на институция или субект. Поради това компетентният орган следва да информира органите за реструктуриране относно влошаването на финансовото състояние на дадена институция или субект на достатъчно ранен етап, а органите за реструктуриране следва да разполагат с необходимите правомощия за изпълнението на подготвителните мерки. Важно е да се отбележи, че за да се даде възможност на органите за реструктуриране да реагират възможно най-бързо при влошаване на състоянието на дадена институция или субект, предварителното прилагане на мерки за ранна намеса не следва да им налага да предприемат мерки за предлагане на пазара на институцията или субекта или да искат

⁷ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁸ Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 64).

информация за актуализиране на плана за реструктуриране и изготвяне на оценката. С оглед осигуряване на последователна, координирана, ефективна и навременна реакция при влошаване на финансовото състояние на дадена институция или субект и за да се подготви по подходящ начин евентуалното реструктуриране, е необходимо да се засилят взаимодействието и координацията между компетентните органи и органите за реструктуриране. Веднага щом дадена институция или субект изпълни условията за прилагане на мерки за ранна намеса, компетентните органи и органите за реструктуриране следва да увеличат обмена на информация, включително предварителната информация, и да следят съвместно финансовото състояние на институцията или субекта.

- (8) Необходимо е да се осигурят своевременни действия и координиране на ранен етап между компетентния орган и органа за реструктуриране, когато дадена институция или субект е все още действащо предприятие, но с голяма вероятност да стане проблемно. Поради това компетентният орган следва да уведоми възможно най-рано органа за реструктуриране относно този риск. Това уведомление следва да съдържа мотивите за оценката на компетентния орган, преглед на алтернативните мерки от страна на частния сектор, както и надзорните действия или мерките за ранна намеса, които са на разположение за предотвратяване на неизпълнението на задълженията на институцията или субекта в разумен срок. Такова ранно уведомяване не следва да засяга процедурите, с които се определя дали са изпълнени условията за реструктуриране. Предварителното уведомяване на органа за реструктуриране от страна на компетентния орган за съществен риск, че дадена институция или субект са проблемни или има вероятност да станат проблемни, не следва да предопределя последващата констатация, че дадена институция или субект действително са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Освен това, ако на по-късен етап се прецени, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни и няма алтернативни решения това да бъде предотвратено в разумен срок, органът за реструктуриране трябва да реши дали да предприеме действие по реструктуриране. В такъв случай навременността на решението за прилагане на действие по реструктуриране по отношение на дадена институция или субект може да бъде от основно значение за успешното изпълнение на стратегията за реструктуриране, по-специално поради факта, че по-ранната намеса в институцията или субекта може да допринесе за осигуряването на необходимите капацитет за

поемане на загуби и ликвидност за изпълнението на тази стратегия. Поради това е целесъобразно да се даде възможност на органа за реструктуриране да прецени, в тясно сътрудничество с компетентния орган, какво представлява разумен срок за прилагане на алтернативни мерки за избягване на неизпълнението на задълженията на институцията или субекта. **При извършването на тази оценка необходимостта от запазване на способността на органа за реструктуриране и на съответния субект да прилагат ефективно стратегията за реструктуриране, когато това в крайна сметка е необходимо, следва също да се вземе предвид, но не следва да възпрепятства предприемането на алтернативни мерки. По-специално предвиденият срок за алтернативните мерки следва да бъде такъв, че да не излага на риск ефективността на евентуалното прилагане на стратегията за реструктуриране.** За да се осигури навременен резултат и да се даде възможност на органа за реструктуриране да се подготви по подходящ начин за потенциалното реструктуриране на институцията или субекта, органът за реструктуриране и компетентният орган следва да провеждат редовни съвместни заседания, като органът за реструктуриране следва да определя честотата на тези заседания според обстоятелствата по случая.

- (9) Предвидено е нормативната уредба на реструктурирането да се прилага потенциално за всички институции или субекти, независимо от техния размер и модел на стопанска дейност, ако наличните съгласно националното право инструменти не са подходящи за управление на неизпълнението на техните задължения. За да се гарантира това, следва да бъдат уточнени критериите за прилагане на оценката на обществен интерес по отношение на проблемната институция или субект. **В това отношение е необходимо да се поясни, че в зависимост от конкретните обстоятелства някои функции на институцията или субекта могат да се считат за критични дори ако тяхното прекратяване би оказало въздействие върху финансовата стабилност или критичните услуги** ■ **на регионално равнище, по-специално когато заменяемостта на критичните функции се определя от съответния географски пазар.**

- (9a) **За да се гарантира, че оценката на въздействието на регионално равнище може да се основава на данни, които са налични по последователен начин в рамките на Съюза, регионалното равнище следва да се разглежда във връзка с териториалните единици на ниво 1 или ниво 2 от Номенклатурата на**

териториалните единици за статистически цели (ниво 1 или 2 от NUTS) по смисъла на Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета⁹.

- (10) Оценката дали реструктурирането на дадена институция или субект е в обществен интерес следва да отразява съображението, че вложителите са по-добре защитени при по-ефективното използване на средствата по схемата за гарантиране на депозитите („СГД“) и свеждането до минимум на загубите за тези средства. Поради това при оценката на обществения интерес следва да се счита, че целта на реструктурирането за защита на вложителите е по-добре постигната при реструктуриране, ако изборът на производство по несъстоятелност би довел до повече разходи за СГД.
- (10a) Когато националните нормативни уредби за несъстоятелност и реструктуриране постигат ефективно целите на уредбата в същата степен, следва да се отдава предпочитание на варианта, който свежда до минимум риска за данъкоплатците и икономиката. Този подход гарантира разумен и отговорен начин на действие, съобразен с общата цел за защита както на интересите на данъкоплатците, така и на икономическата стабилност в по-широк смисъл.*
- (11) Оценката на това дали реструктурирането на дадена институция или субект е в обществен интерес следва също така да отразява, доколкото е възможно, разликата между, от една страна, финансирането, предоставено чрез финансирани от сектора защитни механизми (механизми за финансиране на реструктурирането или СГД), и от друга страна, финансирането, предоставено от държавите членки от парите на данъкоплатците. Предоставянето на финансиране от държавите членки съдържа по-висок морален риск и насърчава по-слабо пазарната дисциплина. Поради това, когато оценяват целта за свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, органите за реструктуриране следва да предпочитат финансиране чрез механизмите за финансиране на реструктурирането или чрез СГД, **а възможността за финансиране чрез равни по размер ресурси от бюджета на държавите членки следва да се разглежда само при извънредни обстоятелства.**

⁹ *Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (NUTS) (ОВ L 154, 21.6.2003 г., стр. 1).*

- (11a) Финансирана от данъкоплатците извънредна финансова подкрепа за институции и субекти следва да се предоставя, ако изобщо се предоставя, само за преодоляване на сериозни смущения в икономиката от изключителен и системен характер, тъй като тя създава значителна тежест за публичните финанси и нарушава еднаквите условия на конкуренция на вътрешния пазар.*
- (12) За да се гарантира, че целите на реструктурирането се постигат по най-ефективния начин, резултатът от оценката на обществения интерес следва да бъде отрицателен само когато ликвидацията на проблемната институция или субект чрез обичайно производство по несъстоятелност би постигнала целите на реструктурирането по-ефективно, а не само в същата степен като реструктурирането.
- (12a) При избора между реструктуриране и ликвидация следва да се предпочита вариантът с по-ниски разходи като цяло. При тази оценка следва да се вземат предвид различните разходи, включително разходите, свързани с изплащанията от схема за гарантиране на депозитите, както и произтичащите от срока, необходим за възстановяване на активите, и загубата на доходи по време на този процес. В случаите, когато реструктурирането и ликвидацията показват сходни профили на разходите, следва да се отдава предпочитание на варианта, който е свързан с по-малко рискове за икономиката, включително за публичните финанси и въздействието върху стабилността на икономиката.*
- (13) Когато проблемните институции или субекти не бъдат поставени в режим на реструктуриране, те следва да бъдат ликвидирани в съответствие с предвидените в националното право процедури. Тези процедури могат да се различават значително в отделните държави членки. Целесъобразно е да се позволи достатъчна гъвкавост за използване на съществуващите национални процедури, но все пак някои аспекти следва да бъдат изяснени, за да се гарантира, че съответните институции или субекти напускат пазара.
- (14) Следва да се гарантира, че съответният национален административен или съдебен орган започва бързо процедурата съгласно националното право, когато за институции или субекти, които не са в режим на реструктуриране, се приема, че са проблемни или че има вероятност да станат проблемни. Когато националното право предвижда доброволна ликвидация на институцията или субекта въз основа на решение на

акционерите, тази възможност следва да остане на разположение. Следва обаче да се гарантира, че съответният национален административен или съдебен орган предприема необходимите действия при липса на бързи действия от страна на акционерите.

- (15) Следва също така да се предвиди, че крайният резултат от тези процедури е напускането на проблемната институция или субект на пазара или прекратяването на банковите им дейности. В зависимост от националното право тази цел може да бъде постигната по различни начини, което може да включва продажбата на институцията или субекта или на части от тях, продажбата на дадени активи или пасиви, постепенното прекратяване на дейността или прекратяването на банковите им дейности, включително плащания и приемане на депозити, с оглед на постепенната продажба на активите им с цел изплащане на задълженията към съответните кредитори. За да се подобри обаче предвидимостта на процедурите, тези резултати следва да бъдат постигнати в разумен срок.
- (16) Компетентните органи следва да бъдат оправомощени да отнемат лиценза на институция или субект единствено въз основа на факта, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни и че не са поставени в режим на реструктуриране. Компетентните органи следва да могат да отнемат лиценза във връзка с целта за ликвидация на институцията или субекта в съответствие с националното право, особено в случаите, когато наличните съгласно националното право процедури не могат да бъдат започнати в момента, в който се установи, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни, включително в случаите, когато институцията или субектът все още не са изпаднали в неплатежоспособност според счетоводния си баланс. С оглед допълнителното подсигуряване на целта за ликвидация на институцията или субекта, държавите членки следва да предвидят отнемането на лиценза от компетентния орган да попада сред възможните условия за започване на поне една от процедурите, предвидени в националното право и приложими за институции или субекти, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни, но не са в режим на реструктуриране.

- (17) С оглед на опита, придобит при прилагането на Директива 2014/59/ЕС, Регламент (ЕС) № 806/2014 и Директива № 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁰, е необходимо да се уточнят допълнително условията, при които може по изключение да се предоставят превантивни предпазни мерки, които се приемат за извънредна публична финансова подкрепа. За да се сведе до минимум нарушаването на конкуренцията, произтичащо от различията в естеството на СГД в Съюза, намесата на СГД в контекста на превантивните мерки в съответствие с Директива 2014/49/ЕС, които се приемат за извънредна публична финансова подкрепа, следва по изключение да бъде разрешена, когато институцията или субектът бенефициер не отговарят на никое от условията, за да се счита, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Предпазните мерки следва да се предприемат на достатъчно ранен етап. За целите на превантивната рекапитализация Европейската централна банка (ЕЦБ) понастоящем основава преценката си за платежоспособността на дадена институция или субект на прогнозна оценка за следващите 12 месеца дали институцията или субектът може да спазва капиталовите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹¹ или в Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета¹², и допълнителното капиталово изискване, предвидено в Директива 2013/36/ЕС или Директива (ЕС) 2019/2034. Тази практика следва да бъде установена в Директива 2014/59/ЕС. Освен това мерките за управление на обезценените активи, като дружества за управление на активи или схеми за гарантиране на активи, могат да се окажат ефективни и ефикасни за справяне с причините за евентуални финансови затруднения, пред които са изправени институциите и субектите, и за предотвратяване на неизпълнението на задълженията им, и следователно биха могли да представляват подходящи предпазни мерки. Поради това следва да се уточни, че тези предпазни мерки могат да бъдат под формата на мерки за управление на обезценени активи.

¹⁰ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

¹¹ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

¹² Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 1).

- (18) За да се съхрани пазарната дисциплина, да се защитят публичните средства и да се избегне нарушаването на конкуренцията, предпазните мерки следва да останат изключение и да се прилагат само за справяне със сериозни смущения на пазара или за запазване на финансовата стабилност, *особено в случай на системна криза*. Освен това не следва да се използват предпазни мерки по отношение на понесените или вероятните загуби. Най-надеждният инструмент за установяването на понесени или вероятни загуби е преглед на качеството на активите от страна на ЕЦБ, Европейския надзорен орган (Европейския банков орган/ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета¹³, или от националните компетентни органи. Компетентните органи следва да използват този преглед, за да установят понесените или вероятните загуби, когато прегледът може да бъде извършен в разумен срок. Ако това не е възможно, компетентните органи следва да установят понесените или вероятните загуби по възможно най-надеждния начин при преобладаващите обстоятелства, когато е целесъобразно въз основа на проверки на място.
- (19) Целта на превантивната рекапитализация е да подпомогне тези жизнеспособни институции и субекти, за които е установено, че е вероятно да срещнат временни затруднения в близко бъдеще, и да предотврати по-нататъшно влошаване на тяхното положение. За да се избегне отпускането на публични субсидии на предприятия, които към момента на предоставяне на подпомагането са вече нерентабилни, предпазните мерки, предоставени под формата на придобиване на инструменти на собствения капитал или на други капиталови инструменти или управление на обезценените активи, не следва да надвишават сумата, необходима за покриване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тест или сходна проверка. За да се гарантира, че публичното финансиране в крайна сметка е преустановено, тези предпазни мерки следва също да бъдат ограничени във времето и да съдържат ясен график за тяхното прекратяване („стратегия за *прекратяване на мярката за подкрепа*“). Безсрочните инструменти, включително базовият собствен капитал от първи ред, следва да се използват само при изключителни обстоятелства и

¹³ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

съгласно определени количествени ограничения, тъй като поради естеството си те трудно могат да бъдат временни.

- (20) Предпазните мерки следва да бъдат ограничени до размера, необходим на институцията или субекта, за да поддържа платежоспособността си в случай на неблагоприятен сценарий, определен чрез стрес тест или сходна проверка. При предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи приемащата институция или субект следва да може да използва тази сума за покриване на загуби по прехвърлените активи или в комбинация с придобиване на капиталови инструменти, при условие че не се надвишава общият размер на установения недостиг. Необходимо е също така да се гарантира, че такива предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи са съгласувани със съществуващите правила за държавна помощ и най-добрите практики, че те водят до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или субекта, че държавната помощ е ограничена до необходимия минимум и че не се нарушава конкуренцията. Поради тези причини съответните органи следва при предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи да вземат предвид специфичните насоки, включително подробния план за ДУА¹⁴ и Съобщението относно справянето с необслужваните кредити¹⁵. Тези предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи следва винаги да бъдат подчинени на първостепенното условие да са с временен характер. При публичните гаранции, предоставени за определен период във връзка с обезценените активи на съответната институция или субект, се очаква да бъде по-добре спазено условието за временен характер, отколкото при прехвърлянето на такива активи към публично подкрепян субект. За да се гарантира, **че институциите, които получават подкрепа, отговарят** на условията на **мярката** за подкрепа, **компетентните органи следва да изискват от институциите, които не са изпълнили ангажиментите си, да представят корективен план. Когато компетентен орган счита, че с мерките от корективния план не може да се постигне дългосрочна жизнеспособност на институцията, или когато институцията не е изпълнила корективния план, съответните органи следва да извършват оценка за това дали институцията е**

¹⁴ COM(2018) 133 final.

¹⁵ COM(2020) 822 final.

проблемна или има вероятност да стане *проблемна, в съответствие с член 32 от Директива 2014/59/ЕС*.

- (21) За да бъдат обхванати съществените нарушения на пруденциалните изисквания, е необходимо да се уточнят допълнително условията за определяне дали холдингите са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Нарушението на тези изисквания от страна на холдинг следва да се счита за съществено, когато по своя вид и обхват то е сравнимо с нарушение, което, ако е извършено от кредитна институция, би обосновало отнемането на нейния лиценз от компетентния орган в съответствие с член 18 от Директива 2013/36/ЕС.
- (22) Съгласно националното си законодателство държавите членки могат да имат правомощия да спират изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение, в т.ч. по отговарящи на условията депозити. Когато спирането на изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение не е пряко свързано с финансовото състояние на кредитната институция, депозитите не могат да бъдат неналични за целите на Директива 2014/49/ЕС. Следователно е възможно вложителите да не могат да получат достъп до депозитите си за продължителен период от време. За да се поддържат доверието на вложителите в банковия сектор, както и финансовата стабилност, ако депозитите на вложителите се окажат блокирани поради спиране на плащанията, което не е във връзка с изплащането на тези депозити, държавите членки следва да осигурят на вложителите достъп до подходяща дневна сума от техните депозити, която да покрива по-специално необходимите за издръжката им разходи. Тази процедура следва да се прилага само в извънредни случаи и държавите членки следва да предвидят за вложителите достъп до подходящи дневни суми.
- (23) За да се повиши правната сигурност и с оглед на потенциалната значимост на задълженията, които могат да възникнат от бъдещи непредвидими събития, включително изхода от съдебни спорове, водени към момента на реструктурирането, е необходимо да се определи съответното третиране на тези задължения за целите на прилагането на инструмента за споделяне на загуби. В това отношение ръководни следва да бъдат принципите, предвидени в счетоводните правила, и по-специално тези, установени в приетия с Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията

Международен счетоводен стандарт 37¹⁶. Въз основа на тях органите за реструктуриране следва да правят разграничение между провизии и условни пасиви. Провизиите са пасиви, които са свързани с вероятен изходящ поток от средства и които могат да бъдат надеждно оценени. Условните пасиви не се признават като счетоводни пасиви, тъй като се отнасят до задължение, което не може да се счита за вероятно към момента на оценката или не може да бъде надеждно оценено.

- (24) Тъй като представляват счетоводни пасиви, следва да се уточни, че такива провизии следва да се третират по същия начин като другите пасиви. Такива провизии следва да могат да участват в споделяне на загубите, освен ако не отговарят на един от специфичните критерии за изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби. Като се има предвид потенциалното значение на тези провизии при реструктурирането и за да се гарантира сигурност при прилагането на инструмента за споделяне на загуби, следва да се уточни, че провизиите са част от задълженията, които споделят загуби, и следователно за тях се прилага инструментът за споделяне на загуби. Следва също така да се гарантира, че след прилагането на инструмента за споделяне на загуби тези пасиви и всички задължения или вземания, възникнали във връзка с тях, се третират като погасени за всякакви цели. Това се отнася най-вече за пасивите и задълженията, произтичащи от съдебни искове срещу институцията в режим на реструктуриране.
- (25) Съгласно счетоводните принципи условните пасиви не могат да бъдат признати като пасиви и поради това не следва да участват в споделяне на загубите. Необходимо е обаче възникналият условен пасив в резултат на събитие, което е малко вероятно или не може да бъде надеждно оценено към момента на реструктурирането, да не нарушава ефективността на стратегията за реструктуриране и по-специално – на инструмента за споделяне на загуби. За тази цел оценителят следва, като част от оценката за целите на реструктурирането, да установи условните пасиви, които са включени в счетоводния баланс на институцията в режим на реструктуриране, и доколкото му е възможно да определи количествено потенциалната стойност на тези пасиви. За да се съхрани достатъчно дълго и на необходимото равнище доверието на пазара към институцията или субекта след процеса на реструктуриране, оценителят

¹⁶ Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 320, 29.11.2008 г., стр. 1).

следва да вземе предвид тази потенциална стойност, когато определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани, за да се възстановят капиталовите отношения на институцията в режим на реструктуриране. По-специално органът за реструктуриране следва да прилага правомощията си за преобразуване на задълженията, които споделят загуби, доколкото това е необходимо, така че рекапитализацията на институцията в режим на реструктуриране да е достатъчна за покриване на потенциалните загуби, които могат да бъдат причинени от пасив, който може да възникне в резултат на малко вероятно събитие. Когато оценява сумата, която трябва да бъде обезценена или преобразувана, органът за реструктуриране следва внимателно да проучи въздействието на потенциалната загуба върху институцията в режим на реструктуриране въз основа на редица фактори, включително вероятността от настъпване на събитието, срока за настъпването му и размера на условия пасив.

- (26) При определени обстоятелства, след финансовото участие на механизма за финансиране на реструктурирането в размер до най-много 5 % от общите пасиви, в т.ч. собствен капитал, на институцията или субекта, органите за реструктуриране могат да използват други източници на финансиране за допълнителна подкрепа на действията си по реструктуриране. Следва да се уточни по-ясно при какви обстоятелства механизмът за финансиране на реструктурирането може да предостави допълнителна подкрепа, когато всички задължения с по-нисък ред от депозитите, които не са били — задължително или по преценка — изключени от споделянето на загуби, са били напълно обезценени или преобразувани.
- (27) С Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷, Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета¹⁸ и Директива (ЕС) 2019/879 на

¹⁷ Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 1).

¹⁸ Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 226).

Европейския парламент и на Съвета¹⁹ в Съюза бяха въведени международните договорености по общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ), публикувани от Съвета за финансова стабилност на 9 ноември 2015 г. („стандарта за ОКПЗ“), за глобалните системно значими банки, посочени в правото на Съюза като глобални системно значими институции (Г-СЗИ). С Регламент (ЕС) 2019/877 и Директива (ЕС) 2019/879 също така беше изменено МИПЗ, предвидено в Директива 2014/59/ЕС и в Регламент (ЕС) № 806/2014. Необходимо е разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС относно МИПЗ да се приведат в съответствие с прилагането на стандарта за ОКПЗ за Г-СЗИ по отношение на някои задължения, които биха могли да се използват за покриване на частта от МИПЗ, която следва да бъде покрита със собствен капитал и други подчинени задължения. По-специално задълженията, които са от еднакъв ред с някои изключени задължения, следва да бъдат включени в собствения капитал и подчинените приемливи инструменти на субектите за реструктуриране, когато размерът на тези изключени задължения в счетоводния баланс на субекта за реструктуриране не надвишава 5 % от размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране и от това включване не произтичат рискове, свързани с принципа за справедливо третиране на кредиторите.

- (28) Правилата за определяне на МИПЗ се отнасят предимно до определянето на подходящото равнище на МИПЗ, като се приема, че инструментът за споделяне на загуби е предпочитаната стратегия за реструктуриране. Директива 2014/59/ЕС обаче позволява на органите за реструктуриране да използват други инструменти за реструктуриране, а именно тези, при които стопанската дейност на институцията в режим на реструктуриране се прехвърля към частен купувач или към мостова институция. Поради това следва да се уточни, че ако в плана за реструктуриране се предвижда използването на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за мостова институция, **самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране**, органите за реструктуриране следва да определят равнището на МИПЗ за съответния субект за реструктуриране въз основа на особеностите на тези инструменти за реструктуриране и на свързаните с тях различни нужди от поемане на загуби и рекапитализация.

¹⁹ Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 296).

- (29) Равнището на МИПЗ за субектите за реструктуриране е сборът от размера на очакваните загуби при реструктурирането и размера на рекапитализацията, които дават възможност на субекта за реструктуриране да продължи да изпълнява условията за лицензирането си и да извършва дейностите си в продължение на подходящ срок. Някои предпочитани стратегии за реструктуриране включват прехвърлянето на приемател на активи, права и задължения, по-специално инструмента за продажба на стопанска дейност. В тези случаи целите, преследвани с компонента за рекапитализация, може да не са толкова важни, тъй като от органа за реструктуриране няма да се изисква да гарантира, че субектът за реструктуриране ще започне отново да спазва капиталовите си изисквания след действието по реструктуриране. Загубите в такива случаи се очаква все пак да надвишат капиталовите изисквания на субекта за реструктуриране. Поради това е целесъобразно да се предвиди равнището на МИПЗ на тези субекти за реструктуриране да продължи да включва рекапитализация, чийто размер е съобразен със стратегията за реструктуриране.
- (30) Когато в стратегията за реструктуриране се предвижда използването на инструменти за реструктуриране, различни от **изключително** споделяне на загуби, нуждите от рекапитализация на съответния субект обикновено ще бъдат по-малки след реструктурирането, отколкото в случай на открита банкова рекапитализация чрез вътрешни източници. В такъв случай при калибрирането на МИПЗ този аспект следва да бъде взет предвид при оценката на изискването за рекапитализация. Поради това, когато коригират равнището на МИПЗ за субектите за реструктуриране, чийто план за реструктуриране предвижда инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция, **самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране**, органите за реструктуриране следва да вземат предвид характеристиките на тези инструменти, включително очаквания обхват на прехвърлянето към частния купувач или към мостовата институция, видовете инструменти, които ще бъдат прехвърлени, очакваната стойност и възможностите за пазарна реализация на тези инструменти и структурата на предпочитаната стратегия за реструктуриране, включително допълнителното използване на инструмента за обособяване на активи. Тъй като органът за реструктуриране решава за всеки отделен случай дали да се използват средства от СГД за реструктуриране и тъй като подобно евентуално решение не може да влияе на калибрирането, при калибрирането

на равнището на МИПЗ органите за реструктуриране не следва да вземат предвид потенциалното финансово участие на СГД в реструктурирането.

- I
- (32) Нормативната уредба на реструктурирането и нормативната уредба относно пазарната злоупотреба са свързани помежду си. По-специално, действията, предприети при подготовката за реструктуриране, могат да бъдат считани за вътрешна информация съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета²⁰, като преждевременното им оповестяване може да нанесе ущърб на процеса на реструктуриране. Институциите в режим на реструктуриране могат да предприемат стъпки за справяне с този проблем, като поискат забавяне на оповестяването на вътрешна информация съгласно член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 596/2014. Възможно е обаче подходящите съображения за отправяне по собствена инициатива на такова искане да не са винаги налице в момента на подготовката за реструктуриране. За да се избегнат подобни ситуации, органите за реструктуриране следва да разполагат с правомощието пряко да поискат от името на институция в режим на реструктуриране забавяне на оповестяването на вътрешна информация съгласно член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 596/2014.
- (33) За улесняване планирането на реструктурирането, оценката на възможността за реструктуриране и упражняването на правомощието за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране, както и за да се насърчи обменът на информация, органът за реструктуриране на институция със значими клонове в други държави членки следва да създаде и председателства колегия за реструктуриране.
- (34) След първоначалния период на натрупване, посочен в член 102, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, наличните финансови средства на механизмите за финансиране на реструктурирането може леко да спаднат под целевото равнище, по-специално в резултат на увеличение на гарантираните депозити. Следователно

²⁰ Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 1).

предварителните вноски, които могат при тези обстоятелства да бъдат поискани, вероятно ще бъдат в малък размер. Ето защо в някои години е възможно размерът на тези предварителни вноски да не е съизмерим с разходите за тяхното събиране. Поради това органите за реструктуриране следва да могат да отложат събирането на предварителните вноски за *до три* години, докато сумата, която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на органите за реструктуриране да използват механизми за финансиране на реструктурирането.

- (35) Един от компонентите на наличните финансови средства на механизмите за финансиране на реструктурирането са неотменимите ангажименти за плащане. Поради това е необходимо да се уточнят обстоятелствата, при които тези ангажименти за плащане могат да бъдат изискани, както и приложимата процедура при прекратяване на ангажиментите, в случай че дадена институция или субект вече не са задължени да плащат вноски в механизъм за финансиране на реструктурирането. Освен това, за да се осигури по-голяма прозрачност и сигурност по отношение на дела на неотменимите ангажименти за плащане в общия размер на предварителните вноски, които трябва да бъдат набрани, органите за реструктуриране следва да определят този дял на годишна основа при спазване на приложимите ограничения.
- (36) Понастоящем максималният годишен размер на извънредните последващи вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането, които могат да бъдат поискани, е ограничен до три пъти размера на предварителните вноски. След първоначалния период на натрупване, посочен в член 102, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, и при условие че не се използват механизмите за финансиране на реструктурирането, тези предварителни вноски ще зависят само от промените в равнището на гарантираните депозити и поради това е вероятно да намалеят. Определянето на максималния размер на извънредните последващи вноски въз основа на предварителните вноски би могло да доведе до драстично ограничаване на възможността механизмите за финансиране на реструктурирането да набират последващи вноски, като по този начин се намалява способността им за действие. За да се избегне това, следва да се определи различно ограничение, а максималният размер на извънредните последващи вноски, които могат да бъдат поискани, следва да бъде определен на три пъти една осма от целевото равнище на съответния механизъм за финансиране на реструктурирането.

(37) С Директива 2014/59/ЕС частично беше хармонизиран редът на вземанията по депозити съгласно националното законодателство, уреждащо производствата по несъстоятелност. В нея беше предвиден тристепенен подход при подреждането на депозитите, при който гарантираните депозити са с най-висок ред, следвани от отговарящите на условията депозити на физическите лица и на микро-, малките и средните предприятия над гарантирания размер. За останалите депозити, т.е. надвишаващите гарантирания размер депозити на големите предприятия и депозитите, които не отговарят на условията за изплащане от СГД, беше предвидено да са с по-нисък ред, без този ред да се хармонизира допълнително. Накрая, за вземанията на СГД беше определен същият по-висок ред като този на гарантираните депозити. Това обаче не се оказа оптималното решение за защита на вложителите. Частичната хармонизация доведе до различно третиране на останалите вложители в отделните държави членки, по-специално тъй като все по-голям брой държави членки решиха да предоставят правно предимство и на останалите депозити. Тези различия също така затрудниха определянето, в оценките за реструктуриране, на съпоставителния сценарий при несъстоятелност на трансграничните групи. Освен това ■ тристепенният подход при подреждане на вземанията на вложителите *можеше да създаде* проблеми по отношение на спазването на принципа за справедливо третиране на кредиторите, особено когато депозитите, чийто ред на удовлетворяване не е хармонизиран с Директива 2014/59/ЕС, се нареждат заедно с първостепенните вземания. Накрая, преимущественото удовлетворяване на вземанията на СГД попречи наличните средства за финансиране на тези схеми да бъдат използвани по по-ефикасен и ефективен начин при интервенции, различни от изплащането на гарантирани депозити при несъстоятелност, а именно в рамките на реструктуриране, за алтернативни мерки при несъстоятелност или за превантивни мерки. Защитата на гарантираните депозити не е обвързана с реда на удовлетворяване на вземанията на СГД, а се осигурява чрез задължителните изключения от механизма за споделяне на загуби при реструктуриране и бързото изплащане от СГД, когато депозитите не са налични. Поради това редът на депозитите в настоящата йерархия на вземанията следва да бъде изменен.

(37a) Промяната в реда на кредиторите не само подобрява достъпността на СГД и Единния фонд за реструктуриране в сравнение с използването на публична подкрепа, но също така проправя пътя за по-ефективни от финансова гледна

точка решения при реструктурирането на финансовите институции. Това на свой ред следва да намали разходите за данъкоплатците и да насърчи ефективното използване на различните инструменти, съществуващи във финансовата екосистема на Съюза.

- (38) Поредността на **■ депозитите** следва да бъде напълно хармонизирана чрез въвеждане на *двустепенен* подход, при който **■ депозитите на физически лица и микро-, малки и средни предприятия** се подреждат пред *отговарящите на условията депозити на големи предприятия и централни и регионални правителства. Този двустепенен подход има за цел да осигури по-висока защита на широк кръг от вложители, отразявайки уникалните характеристики на техните депозити, като същевременно дава възможност за реструктуриране на субекти, които не са обхванати от настоящата нормативна уредба.* Същевременно използването на схемите за гарантиране на депозитите при реструктуриране, несъстоятелност и превантивни мерки следва винаги да е обвързано със спазването на съответните условия, по-специално на т.нар. „определяне на разходоефективността“.

-
- (41) Промените по отношение на преимущественото третиране на депозитите **■** няма да окажат отрицателно въздействие върху защитата, предоставена на гарантираните депозити в случай на несъстоятелност, тъй като тази защита ще продължи да бъде подсигурирана от задължителното изключване на гарантираните депозити от поемане на загуби в случай на реструктуриране, а в краен случай и чрез изплащането на неналичните депозити от СГД.
- (42) Механизмите за финансиране на реструктурирането могат да се използват за подпомагане на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за мостова институция, при което набор от активи, права и задължения на институцията в режим на реструктуриране се прехвърлят на приемател. В този случай механизмът за финансиране на реструктурирането може да има вземане срещу остатъчната част от институцията или субекта при последващата им ликвидация по обичайно производство по несъстоятелност. Това може да се случи, когато механизмът за финансиране на реструктурирането се използва във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли, включително под формата на

гаранции за активи и пасиви или покритие на разликата между прехвърлените активи и пасиви. За да се гарантира, че акционерите и кредиторите на остатъчната част от институцията или субекта покриват ефективно загубите на институцията в режим на реструктуриране и повишават вероятността за погасяване при несъстоятелност на задълженията към защитния механизъм по конкретното реструктуриране, тези вземания на механизма за финансиране на реструктурирането срещу остатъчната част от институцията или субекта, както и вземанията, произтичащи от правомерно извършени разумни разходи, следва да са с по-висок ред от вземанията по депозити и тези на СГД. Тъй като обезщетенията, изплатени на акционерите и кредиторите от механизмите за финансиране на реструктурирането поради нарушения на принципа за справедливо третиране на кредиторите, имат за цел да компенсират резултатите от действието по реструктуриране, тези компенсации не следва да пораждат вземания за тези механизми.

- (43) За да се гарантира достатъчна гъвкавост и да се улесни намесата на СГД в подкрепа на използването на инструментите за реструктуриране, ■ когато е необходимо да се предотврати поемането на загуби от вложителите, следва да се уточнят някои аспекти на използването на СГД при реструктуриране. По-специално е необходимо да се уточни, че СГД може да се използва за сделките по прехвърляне, които включват депозити, в т.ч. отговарящи на условията депозити над гарантирания от СГД размер, както и — в определени случаи и при ясни критерии — депозити, които не подлежат на изплащане от СГД. С финансовото участие на СГД следва да се цели покриване на разликата между стойността на прехвърлените депозити и стойността на активите, прехвърлени на купувач или мостова институция. СГД следва също да може да участва в евентуалното финансиране, което купувачът може да изисква като част от сделката, за да се гарантира запазването на неговата капиталова позиция и спазването на неговите капиталови изисквания. Подкрепата на СГД за действие по реструктуриране следва да бъде чрез парични средства или под друга форма, като например гаранции или споразумения за споделяне на загуби, които могат да сведат до минимум въздействието на подкрепата върху наличните финансови средства на СГД, като същевременно позволяват финансовото участие на СГД да изпълнява поставените му цели.
- (44) Финансовото участие на СГД при реструктуриране следва да подлежи на известни ограничения. Първо, следва да се гарантира, че всяка загуба, която СГД може да

понесе в резултат на намеса в реструктурирането, не надвишава загубата, която СГД би понесла при несъстоятелност, ако изплати дължимите суми на вложителите с гарантирани депозити и встъпи в техните вземания върху активите на институцията. Тази стойност следва да бъде определена въз основа на определяне на разходоефективността в съответствие с критериите и методологията в Директива 2014/49/ЕС, *като се вземат предвид всички съответни фактори, включително стойността на парите във времето, както и забавянията при събирането на средства при производства по несъстоятелност*. Тези критерии и методология следва да се използват и при определяне на третирането, което СГД би получила, ако институцията е обект на обичайно производство по несъстоятелност, когато се извършва последващата оценка с оглед проверка на спазването на принципа за справедливо третиране на кредиторите и определяне на дължимото на СГД обезщетение. Второ, размерът на финансовото участие на СГД за покриване на разликата между активите и пасивите, които ще бъдат прехвърлени на купувач или на мостова институция, не следва да надвишава разликата между прехвърлените активи и прехвърлените депозити и задължения със същия или по-висок ред при несъстоятелност от тези депозити. Това би гарантирало, че финансовото участие на СГД се използва единствено с цел да се избегне по целесъобразност прехвърлянето на загуби на вложителите, а не за защита на кредиторите, чиито вземания при несъстоятелност са с по-нисък ред от депозитите. Сборът на финансовото участие на СГД за покриване на разликата между активите и пасивите и финансовото участие на СГД в собствения капитал на субекта приемател обаче не следва да надвишава разходите за изплащане на дължимите суми на вложителите с гарантирани депозити, изчислени въз основа на определянето на разходоефективността.

- (45) Следва да се уточни, че в рамките на реструктурирането СГД може да участва в прехвърлянето на задължения, различни от гарантираните депозити, само ако органът за реструктуриране сметне, че депозитите, които не са гарантирани, не могат да бъдат предмет на споделяне на загуби, нито да останат в остатъчната част от институцията в режим на реструктуриране, която ще бъде ликвидирана. Поспециално органът за реструктуриране следва да може да не разпределя загуби по тези депозити, когато това е строго необходимо и целесъобразно, за да се запази непрекъснатостта на критичните функции и основните стопански дейности или, когато е необходимо, за да се избегне широко разпространение на проблемите и

финансова нестабилност, които биха могли да причинят сериозни смущения в икономиката на Съюза или на държава членка. Същите основания следва да се използват и когато при прехвърлянето към купувач или мостова институция се включват задължения, които споделят загуби, с по-нисък ред от този на депозитите. В този случай прехвърлянето на тези задължения, които споделят загуби, не следва да подлежи на финансова подкрепа от СГД. Когато все пак се налага такава финансова подкрепа, тя следва да бъде предоставена от механизма за финансиране на реструктурирането.

- (46) Като се има предвид възможността за използване на СГД при реструктуриране, е необходимо да се уточни допълнително начинът, по който финансовото участие на СГД може да се отчита при изчисляването на изискванията за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането. Ако сборът на участието на акционерите и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране под формата на намаляване, обезценяване или преобразуване на техните задължения и финансовото участие на СГД възлиза най-малко на 8% от общите пасиви на институцията, в т.ч. собствен капитал, институцията следва да има достъп до механизма за финансиране на реструктурирането, за да получи допълнителни средства, когато това е необходимо за гарантиране на ефективното реструктуриране съгласно заложените му цели. Когато тези условия са изпълнени, финансовото участие на СГД следва да бъде ограничено до размера, необходим за осигуряване на достъп до механизма за финансиране на реструктурирането, ***освен ако сумата, внесена по механизма за финансиране на реструктурирането, надвишава ограничението от 5% от общите задължения, включително собствения капитал, като в този случай финансовото участие на СГД следва да бъде пропорционално на надвишената сума.*** За да се гарантира, че реструктурирането продължава да се финансира предимно от вътрешните ресурси на институцията, и за да се сведат до минимум нарушенията на конкуренцията, възможността за използване на финансовото участие на СГД с оглед осигуряване на достъп до механизми за финансиране на реструктурирането следва да се ползва само от институции, чийто план за реструктуриране или план за реструктуриране на групата не предвижда, че при неплатежоспособност ликвидацията им се извършва по надлежния ред, като се има предвид, че за тези институции МИПЗ е определено от органите за реструктуриране на равнище, което включва както сумата за поемане на загубите, така и сумата на

рекапитализацията. *Възможността за използване на финансовото участие на СГД, за да се осигури достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането, следва също така да бъде достъпна само за институциите, които спазват МИПЗ.*

- (47) С оглед на ролята си за по-нататъшното сближаване на практиките на органите ЕБО следва да следи и да докладва относно уредбата и прилагането на оценките на възможността за реструктуриране на институциите и групите, както и относно действията и подготовката на органите за реструктуриране с цел гарантиране на ефективното прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране. В тези доклади ЕБО следва също така да оцени степента на прозрачност на мерките, предприети от органите за реструктуриране по отношение на съответните външни заинтересовани страни, и степента на техния принос за готовността и възможността за реструктуриране на институциите. Освен това ЕБО следва да докладва за приетите от държавите членки мерки за защита на непрофесионалните инвеститори по отношение на дълговите инструменти, които отговарят на условията за МИПЗ съгласно Директива 2014/59/ЕС, като сравнява и оценява потенциалното въздействие върху трансграничните операции. Обхватът на съществуващите регулаторни технически стандарти относно оценката на допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране следва да бъде разширен, така че да включва субекти, които не са определени като субекти за реструктуриране, когато тези изисквания не са определени на същата основа като МИПЗ. В годишния доклад относно МИПЗ ЕБО следва също така да оцени изпълнението от органите за реструктуриране на политиката във връзка с новите правила за калибриране на МИПЗ при стратегиите за прехвърляне. В контекста на задачите си за осигуряване на съгласуван и координиран режим за управление и преодоляване на кризи в Съюза ЕБО следва да координира и контролира провеждането на симулации на кризисни ситуации. Тези симулации следва да обхващат координацията и сътрудничеството между компетентните органи, органите за реструктуриране и СГД по време на влошаването на финансовото състояние на институциите и субектите, като се извършва цялостно изпитване на прилагането на инструментариума при планирането на възстановяването и реструктурирането, ранната намеса и реструктурирането. При това следва да се отчита по-специално трансграничното измерение във взаимодействието между съответните органи и

прилагането на наличните инструменти и правомощия. Когато е уместно, действията за симулация на кризисни ситуации следва да обхващат и приемането и прилагането на схеми за реструктуриране в рамките на банковия съюз съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014.

- (48) Висококачествената оценка на въздействието е от решаващо значение за разработването на надеждни и основани на данни законодателни предложения, а фактите и доказателствата са от ключово значение за вземането на решения по време на законодателната процедура. Поради тази причина органите за реструктуриране, компетентните органи, Единният съвет за реструктуриране, ЕЦБ и другите членове на Европейската система на централните банки, както и ЕБО следва при поискване да предоставят на Комисията, цялата информация, от която тя се нуждае във връзка с разработването на политики, включително изготвянето на оценки на въздействието и подготовката и договарянето на законодателни предложения.
- (49) Поради това Директива 2014/59/ЕС следва да бъде съответно изменена.
- (50) Доколкото целите на настоящата директива, а именно подобряване на ефективността и ефикасността на нормативната уредба на възстановяване и реструктуриране за институциите и субектите, не могат поради рисковете, които различаващите се национални подходи могат да породят за целостта на единния пазар, да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а — чрез изменение на вече установените на равнището на Съюза правила — могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС се изменя, както следва:

(1) член 2, параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка 29а:

„29а) „алтернативна мярка от страна на частния сектор“ означава всяка подкрепа, която не се приема за извънредна публична финансова подкрепа;“;

б) точка 35 се заменя със следното:

„35) „критични функции“ означава дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в една или повече държави членки до срыв в предоставянето на услуги от основно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност на национално или, **когато е относимо, на** регионално равнище, поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции. **За целите на настоящата точка регионалното равнище се оценява във връзка с териториалната единица, съответстваща на териториалните единици на ниво 1 от Номенклатурата на териториалните единици за статистически цели (ниво 1 от NUTS) по смисъла на Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета* или на ниво 2 от NUTS, когато съществено нарушение на предоставянето на услуги на ниво 2 от NUTS води до съществен риск от системна криза на национално равнище**

*** Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (NUTS) (ОВ L 154, 21.6.2003 г., стр. 1).“;**

в) точка 71 се заменя със следното:

„71) „задължения, които споделят загуби“ означава задълженията, включително пораждащите счетоводни провизии, и капиталовите инструменти, които не са включени в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на институция или

субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 2;“;

г) вмъкват се следните точки 83г и 83д:

„83г) „Г-СЗИ извън ЕС“ означава Г-СЗИ извън ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 134 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

83д) „Г-СЗИ субект“ означава Г-СЗИ субект съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 136 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

д) вмъква се следната точка 93а:

„93а) за целите на членове 108 и 109 „депозит“ означава депозит съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 3 от Директива 2014/49/ЕС;“;

(2) в член 5 параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Компетентните органи гарантират, че институциите актуализират своите планове за възстановяване най-малко веднъж годишно или след промяна в своята правна или организационна структура, стопанска дейност или финансово положение, която може да се отрази съществено на плана за възстановяване или да наложи промяна в него. Компетентните органи могат да задължат институциите да актуализират плановете си за възстановяване по-често.

Ако в рамките на 12 месеца след последната годишна актуализация на плана за възстановяване не са настъпили посочените в първа алинея промени, компетентните органи могат по изключение да отменят до изтичането на следващия 12-месечен период задължението за актуализиране на плана за възстановяване. **Такова освобождаване не се предоставя за повече от два последователни 12-месечни периода.**

3. В плановете за възстановяване не се предвижда достъп до или получаване на някое от следните:

- а) извънредна публична финансова подкрепа;
- б) спешна помощ за осигуряване на ликвидност, предоставена от централна банка;

- в) помощ за осигуряване на ликвидност, предоставена от централна банка при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет или лихвен процент.

4. Когато е целесъобразно, в плановете за възстановяване се включва анализ на това как и кога дадена институция може да кандидатства – при посочените в плана условия – за използването на улеснения от централната банка, които не са изключени от обхвата на плана за възстановяване съгласно параграф 3, и се определят активите, които се очаква да се приемат като обезпечение.“;

- (3) в член 6 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Когато компетентният орган прецени, че планът за възстановяване има съществени слабости или са налице съществени пречки за прилагането му, той уведомява институцията или предприятието майка на групата за своята оценка и изисква от нея да представи в рамките на 3 месеца – срок, който с разрешение от органа може да бъде удължен с още 1 месец – преразгледан план, от който става ясно как тези слабости или пречки ще бъдат отстранени.“;

- (4) в член 8, параграф 2 третата алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съвместно решение.“;

- (5) **■** Член 10 се *изменя, както следва*:

а) параграф 7 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква:

„aa) когато е приложимо, подробно описание на причините, поради които се определя, че дадена институция трябва да бъде квалифицирана като предвиден за ликвидация субект, включително обяснение как органът за реструктуриране е стигнал до заключението, че институцията няма критични функции;“;

ii) вмъква се следната буква:

„йа) описание на начина, по който различните стратегии за реструктуриране биха постигнали най-добре целите на реструктурирането, посочени в член 31;“;

iii) вмъква се следната буква:

„па) подробен и количествен списък на гарантираните депозити и отговарящите на условията депозити от физически лица и микро-, малки и средни предприятия.“;

б) вмъква се следният параграф 8а:

„8а. Органите за реструктуриране не приемат планове за реструктуриране, когато по отношение на субект е образувано производство по несъстоятелност по приложимото национално право съгласно член 32б или когато се прилага член 37, параграф 6.“;

в) в параграф 9 втората алинея се заменя със следното:

„ЕБО представя на Комисията преразгледаните проекти на регулаторни технически стандарти в срок до ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].“;

(6) член 12 се изменя, както следва:

а) В параграф 1 *се добавят следните* трета и *четвърта* алинея:

„Определянето на мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на посочените в първа алинея, буква б) дъщерни предприятия, които не са субекти за реструктуриране, може да се извършва от органите за реструктуриране чрез опростен подход, ако този подход не ограничава възможността за реструктуриране на групата, като се вземат предвид размерът на дъщерното предприятие, неговият рисков профил, отсъствието на критични функции и стратегията за реструктуриране на групата.

В плана за реструктуриране на група се определя дали субектите в рамките на групата за реструктуриране, различни от субекта за

преструктуриране, отговарят на изискванията за ликвидационни субекти. Без да се засягат други фактори, които могат да бъдат счестени за имащи значение от органите за преструктуриране, субекти, които изпълняват критични функции, не се квалифицират като ликвидационни субекти.“;

аа) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Планът за преструктуриране на групата се изготвя въз основа на 10 и на информацията, представена съгласно член 11.“

аб) в параграф 3 се вмъква следната буква:

„-аа) се дава подробно описание на причините, поради които се определя, че дадено дружество от група, посочено в параграф 1, букви а) – г), трябва да бъде квалифицирано като ликвидационен субект, включително обяснение на начина, по който органът за преструктуриране е стигнал до заключението, че институцията няма критични функции, и как са взети предвид съотношението между общата ѝ рискова експозиция и приходи от дейността към общата рискова експозиция и приходите от дейността на групата, както и отношението на ливъридж на субекта от групата в контекста на групата;

б) вмъква се следният параграф 5а:

„5а. Органите за преструктуриране не приемат планове за преструктуриране, когато по отношение на субект е образувано производство по несъстоятелност по приложимото национално право съгласно член 32б или когато се прилага член 37, параграф 6.“;

(7) в член 13, параграф 4 четвърта алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за преструктуриране да съдейства на органите за преструктуриране за постигането на съвместно решение.“;

(8) в член 15 се добавя следният параграф 5:

„5. ЕБО следи изготвянето на вътрешните политики за предвидените в настоящия член и в член 16 оценки на възможността за реструктуриране на институциите или групите и тяхното прилагане от органите за реструктуриране. ЕБО докладва на Комисията относно съществуващите практики за оценки на възможността за реструктуриране и евентуалните различия между държавите членки до... [СП: моля, въведете следната дата — 2 години след датата на влизане в сила на настоящата директива], като при нужда следи изпълнението на всяка препоръка, съдържаща се в този доклад.

Посоченият в първата алинея доклад обхваща най-малко следното:

- а) оценка на разработените от органите за реструктуриране методологии за оценка на възможността за реструктуриране, с посочване на областите на евентуални различия между държавите членки;
- б) оценка на изисквания от органите за реструктуриране капацитет за изпитване на стратегията за реструктуриране с цел осигуряване на ефективното ѝ изпълнение;
- в) степента на прозрачност, от гледна точка на съответните заинтересовани страни, на разработените от органите за реструктуриране методологии за оценка на възможността за реструктуриране и на резултатите от оценките.“;

(9) в член 16а се добавя следният параграф 7:

„7. Когато комбинираното изискване за буфер не се прилага за даден субект на същото основание, както когато от него се изисква да спазва изискванията, посочени в членове 45в и 45г, органите за реструктуриране прилагат параграфи 1—6 от настоящия член въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер, изчислена в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията*. Прилага се член 128, четвърта алинея от Директива 2013/36/ЕС.

Органът за реструктуриране включва оценката на комбинираното изискване за буфер, посочена в първа алинея, в решението за определяне на изискванията, посочени в членове 45в и 45г от настоящата директива. Субектът оповестява публично оценката на комбинираното изискване за буфер заедно с информацията, посочена в член 45и, параграф 3.

* Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията от 26 март 2021 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на методиката, която органите за реструктуриране да използват за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и на комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно посочената директива (ОВ L 241, 8.7.2021 г., стр. 1.).“

(10) **■** Член 17 *се изменя, както следва:*

а) в параграф 4 се добавя следната трета алинея:

„Ако предложените от съответния субект мерки намаляват или отстраняват ефективно пречките пред възможността за реструктуриране, органът за реструктуриране взема решение след консултация с компетентния орган. В това решение се посочва, че предложените мерки намаляват или отстраняват ефективно пречките пред възможността за реструктуриране, и се изисква от субекта да приложи предложените мерки.“;

б) добавя се следният параграф:

„8а. В края на всеки цикъл на планиране на реструктурирането органът за реструктуриране публикува анонимизиран списък, който представя в обобщен вид всички установени съществени пречки пред възможността за реструктуриране и съответните действия за преодоляването им. Прилагат се разпоредбите за поверителност предвидени в член 84 от настоящата директива.“;

(11) Член 18 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Съюза, на консолидиращия надзорник, на

ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия и на органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото тя е необходима на значимия клон. Органът за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи и с органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значимите клонове, правят всичко възможно в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в колегията за реструктуриране във връзка с набелязването на съществени пречки и, при необходимост, във връзка с оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и на мерките, изискани от органите с цел преодоляване или отстраняване на пречките, при което се взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.“;

б) параграф 9 се заменя със следното:

„9. При отсъствие на съвместно решение за предприемането на мерки, посочени в член 17, параграф 5, буква ж), з) или к), ЕБО може по искане на орган за реструктуриране в съответствие с параграфи 6, 6а или 7 от настоящия член да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

(12) членове 27 и 28 се заменят със следното:

„Член 27

Мерки за ранна намеса

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи ***без ненужно забавяне разглеждат, и ако е целесъобразно***, прилагат мерки за ранна намеса, когато институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) отговаря на някое от следните условия:

а) институцията или субектът отговаря на условията, посочени в член 102 от Директива 2013/36/ЕС или в член 38 от Директива (ЕС) 2019/2034, или компетентният орган е установил, че правилата, стратегиите, процесите и механизмите, прилагани от институцията или субекта, и собственият капитал и

ликвидните активи, държани от тази институция или субект, не осигуряват надеждно управление и покритие на техните рискове, като се прилага някое от следните условия:

- i) институцията или субектът не са предприели изискваните от компетентния орган корективни действия, включително мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС или в член 49 от Директива (ЕС) 2019/2034;
 - ii) компетентният орган счита, че корективните действия, различни от мерките за ранна намеса, са недостатъчни за справяне с проблемите
- б) институцията или субектът нарушава или има вероятност да наруши през 12-те месеца след оценката на компетентния орган изискванията, предвидени в дял II от Директива 2014/65/ЕС, в членове 3—7, членове 14—17 или членове 24, 25 и 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 или в членове 45д или 45е от настоящата директива.

Когато има значително влошаване на условията, неблагоприятни обстоятелства или е получена нова информация за даден субект, компетентният орган може да определи, че условието, посочено в първа алинея, буква а), подточка ii), е изпълнено, без преди това да е предприел други корективни действия, включително упражняване на правомощията, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС или в член 39, параграф 39 от Директива (ЕС) № 2019/2034.

За целите на буква б), първа алинея от настоящия параграф държавите членки гарантират, че компетентните органи съгласно Директива 2014/65/ЕС или Регламент (ЕС) № 600/2014 или, по целесъобразност, органът за реструктуриране, информират незабавно компетентния орган за нарушението или вероятното нарушение.

1а. За целите на параграф 1 мерките за ранна намеса включват следното:

- а) изискването към ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да извърши някое от следните действия:

- i) да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в плана за възстановяване;
 - ii) да актуализира плана за възстановяване в съответствие с член 5, параграф 2, когато обстоятелствата, довели до ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, и да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в актуализирания план в рамките на конкретен срок;
- б) изискването към ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да свика или – при неизпълнение на това изискване от страна на ръководния орган – възможност за самостоятелно свикване на събрание на акционерите на институцията или субекта, като и в двата случая се определя дневният ред и се изиска разглеждането на определени решения с цел приемането им от акционерите;
- в) изискването към ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да изготви, когато е приложимо в съответствие с плана за възстановяване, **план за действие** за договаряне на реструктурирането на дълга с някои или с всички съответни кредитори;
- г) изискването за промяна на правната структура на институцията;
- д) изискването за освобождаване или смяна в съответствие с член 28 на отделни или на всички членове на висшето ръководство или на ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- е) назначаване в съответствие с член 29 на един или повече временни управители на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).
- ea) изискването ръководният орган на субекта да изготви план, който субектът може да приложи, ако съответният корпоративен орган на субекта реши да започне доброволна ликвидация на субекта.**

2. Компетентните органи избират подходящите **и своевременни** мерки за ранна намеса въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на заложените цели, като наред с останалата съответна информация вземат предвид тежестта на нарушението или

вероятното нарушение и бързината на влошаване на финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

3. За всяка от мерките, посочени в параграф 1а, компетентните органи определят срок, който е подходящ за изпълнението на съответната мярка и който позволява на компетентния орган да оцени нейната ефективност.

Оценката на мярката се извършва непосредствено след изтичането на срока и се споделя с органа за реструктуриране. Когато в оценката се стигне до заключението, че мерките не са изцяло приложени или не са ефективни, компетентният орган прави оценка на условието, посочено в член 32, параграф 1, буква а), след консултация с органа за реструктуриране.

4. До ...[СП: моля, въведете следната дата — 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО издава ***проекти на регулаторни технически стандарти***, за насърчаване на последователното изпълнение на предпоставките ***за използване на мерките***, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 28

Смяна на висшето ръководство или ръководния орган

За целите на член 27, параграф 1а, буква д) държавите членки гарантират, че новото висше ръководство или ръководен орган, или отделните техни членове, се назначават в съответствие с правото на Съюза и националното право и с одобрението или съгласието на компетентния орган.“;

(13) Член 29 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. За целите на член 27, параграф 1а, буква е) държавите членки гарантират, че компетентните органи могат, по целесъобразност с оглед на обстоятелствата, да назначат временен управител, който да извършва някои от следните действия:

- а) да замести временно ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- б) да работи временно съвместно с ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

Компетентният орган посочва избора си по буква а) или б) към момента на назначаването на временния управител.

За целите на буква б) от първа алинея, към момента на назначаването на временния управител компетентният орган определя допълнително ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и всякакви изисквания към ръководния орган на институцията или субекта да се консултира с временния управител или да получава съгласието му, преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия.

Държавите членки задължават компетентния орган да оповестява публично назначаването на временен управител, освен когато временният управител няма правомощия да представлява *или да взема решения от името на* институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Освен това държавите членки гарантират, че временните управители отговарят на изискванията, предвидени в член 91, параграфи 1, 2 и 8 от Директива 2013/36/ЕС. Оценката на компетентните органи дали временният управител спазва тези изисквания е неразделна част от решението за назначаване на този временен управител.

2. Компетентният орган определя правомощията на временния управител към момента на назначаването му въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на обстоятелствата. Тези правомощия могат да включват някои или всички правомощия на ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) съгласно техния устав и националното право, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на ръководния орган на институцията или субекта. Правомощията на временния управител по отношение на институцията или субекта трябва да съответстват на приложимото дружествено право. *Тези правомощия могат да*

бъдат коригирани от компетентния орган в случай на промяна в обстоятелствата.

3. Компетентният орган определя ролята и функциите на временния управител към момента на назначаването му. Тези роли и функции могат да включват:

- а) оценяване на финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- б) управление на дейността или на част от дейността на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), с оглед предпазване или възстановяване на финансовото им състояние;
- в) предприемане на мерки за възстановяване на стабилното и благоразумно управление на дейността на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Компетентният орган определя към момента на назначаването всички ограничения на ролята и функциите на временния управител.“;

- б) в параграф 5 втората алинея се заменя със следното:

„Във всички случаи временният управител може да упражнява правомощието да свиква общо събрание на акционерите на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и да определя дневния ред на такова събрание само с предварителното съгласие на компетентния орган.“;

- в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. По искане на компетентния орган временният управител изготвя доклади за финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и за действията, извършени в хода на изпълнението на задълженията му, в съответствие с определен от компетентния орган график, **най-малко веднъж след изтичането на първите шест месеца**, и при всички случаи в края на мандата му.“;

- ва) *параграф 7 се заменя със следното:*

„7. Временният управител се назначава за максимален срок от 1 година. Този срок може по изключение да бъде подновен еднократно, ако условията за назначаване на временния управител са все още в сила. Компетентният орган решава дали тези условия са в сила и обосновава това решение пред акционерите.“;

(14) Член 30 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Координация на мерките за ранна намеса по отношение на групи“;

б) параграфи 1 — 4 се заменят със следното:

„1. Когато са изпълнени условията за налагане на мерки за ранна намеса съгласно член 27 по отношение на предприятие майка от Съюза, консолидиращият надзорник уведомява ЕБО и се консултира с другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия, преди да реши да приложи мярка за ранна намеса.

2. След уведомлението и консултациите, посочени в параграф 1, консолидиращият надзорник решава дали да приложи мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на съответното предприятие майка от Съюза, като взема предвид въздействието на тези мерки върху субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорник уведомява за своето решение ЕБО и другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия.

3. Когато са изпълнени условията за налагане на мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на дъщерно предприятие на предприятие майка от Съюза, компетентният орган, отговарящ за надзора на индивидуална основа, който възнамерява да предприеме мерки в съответствие с този член, уведомява за това ЕБО и се консултира с консолидиращия надзорник.

При получаване на уведомлението консолидиращият надзорник може да оцени вероятното въздействие от налагането на мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на въпросната институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) върху групата или субектите от групата в други държави членки.

Консолидиращият надзорник съобщава на компетентния орган резултатите от тази оценка в рамките на 3 дни.

След това уведомление и консултация компетентният орган решава дали да приложи мярка за ранна намеса. В решението се взема надлежно предвид всяка оценка на консолидиращия надзорник. Компетентният орган уведомява консолидиращия надзорник и другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия за своето решение.

4. Когато повече от един компетентен орган възнамерява да приложи мярка за ранна намеса по член 27 по отношение на повече от една институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в същата група, консолидиращият надзорник и другите съответни компетентни органи преценяват дали не е подходящо да се назначи един и същ временен управител за всички съответни субекти или да се координира прилагането на другите мерки за ранна намеса за повече от една институция или субект, за да се улесни намирането на решения за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция или субект. Оценката е под формата на съвместно решение на консолидиращия надзорник и другите съответни компетентни органи. Съвместното решение се взема в рамките на 5 дни от датата на уведомлението по параграф 1. Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който консолидиращият надзорник предава на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съгласие.

При отсъствие на съвместно решение в рамките на 5 дни консолидиращият надзорник и компетентните органи на дъщерните предприятия могат да вземат самостоятелни решения за назначаването на временен управител в институциите или субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), за които носят отговорност, и за прилагането на другите мерки за ранна намеса.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. За постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може, по искане на компетентен орган, да съдейства на компетентните органи, които възнамеряват да приложат една или повече от мерките по член 27, параграф 1а, буква а) от настоящата директива по отношение на раздел А, точки 4, 10, 11 и 19 от приложението към настоящата директива, по член 27, параграф 1а, буква в) от настоящата директива или по член 27, параграф 1а, буква г) от настоящата директива.“;

(15) вмъква се следният член 30а:

„Член 30а

Подготовка за реструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи незабавно уведомяват органите за реструктуриране за всяко едно от следните:

- а) всяка от мерките по член 104, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, чието предприемане те изискват от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, **които целят да се преодолее влошаването на положението на институцията, на съответния субект или група;**
- б) когато надзорната дейност показва, че условията по член 27, параграф 1 от настоящата директива са изпълнени по отношение на институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, оценката, че тези условия са изпълнени, независимо от мерките за ранна намеса;
- в) прилагането на някоя е от мерките за ранна намеса по член 27.

В **тясно** сътрудничество с органите за реструктуриране компетентните органи следят отблизо състоянието на институцията или субекта и спазването от тяхна страна на мерките по първа алинея, буква а), чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на институцията или субекта, и на мерките за ранна намеса по първа алинея, буква в).

2. Компетентните органи уведомяват възможно най-рано органите за реструктуриране, когато считат, че е налице съществен риск едно или повече от

обстоятелствата по член 32, параграф 4 да бъде в сила по отношение на институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г). Уведомлението съдържа:

- а) причините за уведомлението;
- б) преглед на мерките, които биха предотвратили неизпълнението на задълженията от страна на институцията или субекта в разумен срок, очакваното им въздействие върху институцията или субекта по отношение на обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4, и очаквания срок за прилагането на тези мерки.

След получаване на уведомлението, посочено в първа алинея, органите за реструктуриране преценяват, в тясно сътрудничество с компетентните органи, какво представлява разумен срок за целите на оценката на условието, посочено в член 32, параграф 1, буква б), като вземат предвид скоростта на влошаване на състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), ***потенциалното въздействие върху финансовата система, върху защитата на вложителите и върху защитата на средствата на клиентите, рискът едно проточило се във времето производство да увеличи разходите като цяло за клиентите и икономиката***, необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за реструктуриране и всички други уместни съображения. Органите за реструктуриране съобщават на компетентния орган резултатите от тази оценка възможно най-рано.

След уведомлението, посочено в първа алинея, компетентните органи и органите за реструктуриране наблюдават в тясно сътрудничество състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), изпълнението на всички съответни мерки в очаквания им срок и всякакви други съществени събития. За тази цел органите за реструктуриране и компетентните органи провеждат редовни срещи, чиято честотата се определя от органите за реструктуриране предвид обстоятелствата по случая. Компетентните органи и органите за реструктуриране си предоставят незабавно всяка съответна информация.

3. Компетентните органи предоставят на органите за реструктуриране цялата поискана от тях информация, необходима за всяко от следните действия:

- а) актуализиране на плана за реструктуриране и подготовка за евентуалното реструктуриране на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- б) извършване на оценката по член 36.

Ако компетентните органи все още не разполагат с тази информация, те сътрудничат с органите за реструктуриране и координират действията си, за да я получат. За тази цел компетентните органи разполагат с правомощието да изискват от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да им предостави, както и на органите за реструктуриране, тази информация, включително чрез проверки на място.

4. Органите за реструктуриране са оправомощени да предложат на пазара институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или да организират такова предлагане сред потенциалните купувачи или да изискат от институцията или субекта да направи това с оглед:

- а) подготовка за реструктурирането на тази институция или субект при спазване на условията, предвидени в член 39, параграф 2, и на разпоредбите относно поверителността, предвидени в член 84;
- б) предоставяне на данни за целите на оценяването от органа за реструктуриране на условието по член 32, параграф 1, буква б).

4а. Когато при упражняването на правомощието, посочено в параграф 4, органът за реструктуриране реши да търгува пряко с потенциални купувачи, той надлежно отчита обстоятелствата по случая и потенциалното въздействие на упражняването на това правомощие върху цялостната позиция на субекта.

5. За целите на параграф 4 органите за реструктуриране имат правомощието да поискат от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да създаде цифрова платформа за споделяне на информацията, необходима за предлагането на тази институция или субект, сред потенциалните купувачи или сред ангажираните от органа за реструктуриране консултанти и оценители. **В такива случаи се прилага член 84, параграф 1, буква д).**

6. Констатацията, че са изпълнени условията по член 27, параграф 1, и предварителното приемане на мерки за ранна намеса не са необходими условия, за да могат органите за реструктуриране да се подготвят за реструктурирането на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или да упражнят правомощията, посочени в параграфи 4 и 5 от настоящия член.

7. Органите за реструктуриране незабавно информират компетентните органи за всяко действие, предприето съгласно параграфи 4 и 5.

8. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и органите за реструктуриране си сътрудничат тясно при:

- а) проучването на посочените в параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член мерки, чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), както и мерките, посочени в параграф 1, първа алинея, буква в) от настоящия член;
- б) проучването на някои от действията, посочени в параграфи 4 и 5;
- в) изпълнението на действията, посочени в букви а) и б) от настоящата алинея.

Компетентните органи и органите за реструктуриране гарантират, че тези мерки и действия са последователни, координирани и ефективни.“;

(16) в член 31, параграф 2, букви в) и г) се заменят със следното:

„ в) защита на публичните средства, като се свежда до минимум зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, особено когато се предоставя от бюджета на държава членка;

г) защита на *гарантираните депозити, а доколкото е възможно и на негарантираната част от отговарящите на условията депозити от физически лица и микро-, малки и средни предприятия*, и защита на инвеститорите по Директива 97/9/ЕО;“;

(17) Член 32 се изменя, както следва:

- а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат пряко дадена институция действия по реструктуриране, ако след получаване на съобщението по параграф 2 или по собствена инициатива съгласно процедурата по параграф 2 органите за реструктуриране установят, че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна;
- б) **■** няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от институционални защитни схеми, действия на надзорните органи, мерки за ранна намеса или обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по член 59, параграф 2, предприети по отношение на институцията, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения *или опасността от неизпълнение на задължения* от страна на институцията;
- в) действието по реструктуриране е в обществен интерес съгласно параграф 5.

2. Държавите членки гарантират, че след като се консултира с органа за реструктуриране, компетентният орган прави оценка на условието, посочено в параграф 1, буква а).

Държавите членки могат да предвидят възможност условието по параграф 1, буква а) да се оценява не само от компетентния орган, а и от органа за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, когато съгласно националното право органът за реструктуриране разполага с необходимите средства за такава оценка, по-специално подходящ достъп до съответната информация. В такъв случай държавите членки гарантират, че компетентният орган незабавно предоставя на органа за реструктуриране всяка съответна информация, която последният изисква с оглед извършване на оценката си, преди или след като органът за реструктуриране го е уведомил за намерението си да я извърши.

Оценката на условието, посочено в параграф 1, буква б), се извършва от органа за реструктуриране в тясно сътрудничество със с компетентния орган, *след незабавна консултация с определен орган на СГД и, когато е целесъобразно, с институционалните защитни схеми, в които институцията е член.*

Консултацията с ИЗС включва разглеждане на наличието на мерки от ИЗС, които биха могли да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на институцията в разумен срок. Компетентният орган незабавно

предоставя на органа за реструктуриране всяка съответна информация, която органът за реструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си.

Компетентният орган може също така да информира органа за реструктуриране, че счита за изпълнено условието, посочено в параграф 1, буква б).“;

б) параграф 4 се изменя, както следва:

i) в първа алинея буква г) се заменя със следното:

„ г) необходима е извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 32в форми;

ii) от втора до пета алинея се заличават;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За целите на параграф 1, буква в) дадено действие по реструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако това действие по реструктуриране е необходимо за постигането на една или повече от изброените в член 31 цели на реструктурирането и е съобразено с тях, както и ако с ликвидирането на институцията по обичайното производство по несъстоятелност целите на реструктурирането няма да бъдат постигнати по-ефективно.

Приема се, че действието по реструктуриране не е в обществен интерес за целите на параграф 1, буква в) от настоящия член, когато органът за реструктуриране е решил да приложи опростени задължения към дадена институция съгласно член 4. Презумпцията е оборима и не се прилага, когато органът за реструктуриране прецени, че една или повече от целите на реструктурирането биха били изложени на риск при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност.

Държавите членки гарантират, че при извършването на оценката, посочена в първа алинея, органът за реструктуриране, въз основа на информацията, с която разполага към момента на оценката, **оценява** и сравнява цялата извънредна публична финансова подкрепа, която следва ■ да бъде предоставена на институцията — както в случай на реструктуриране, така и в случай на ликвидация в съответствие с приложимото национално право.“;

5а. ЕБО допринася за наблюдението и насърчаването на ефективното и последователно прилагане на оценката на обществен интерес, посочена в параграф 5.

В срок до ... [две години след датата на прилагане на настоящата директива за изменение] ЕБО представя доклад относно обхвата и прилагането на параграф 5 в целия Съюз. Посоченият доклад се споделя с Комисията, за да се оцени ефективността на мерките, посочени в параграф 5, и тяхното въздействие върху еднаквите условия на конкуренция.

Въз основа на резултатите от доклада ЕБО може да разработи регулаторни технически стандарти с цел сближаване на практиките и осигуряване на еднакви условия на конкуренция между държавите членки в срок до ... [две години от датата на прилагане на настоящата директива за изменение]. “

(18) членове 32а и 32б се заменят със следното:

„Член 32а

Условия за реструктуриране на централен орган и кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

Държавите членки оправомощават органите за реструктуриране да предприемат действие по реструктуриране спрямо централен орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции, които са част от същата група за реструктуриране, **единствено** когато централният орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции или групата за реструктуриране, към която принадлежат, спазват като едно цяло условията, установени в член 32, параграф 1.

Производства по отношение на институции и субекти, които не са обект на действие по реструктуриране

1. Държавите членки оправомощават съответния национален административен или съдебен орган незабавно да започне процедура по надлежна ликвидация в съответствие с приложимото национално право на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), когато органът за реструктуриране е установил, че институцията или субектът отговаря на условията по член 32, параграф 1, букви а) и б), но не и на условието по член 32, параграф 1, буква в).
2. Държавите членки предвиждат разумен срок за напускането на пазара или прекратяването на банковите дейности от страна на институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които подлежат на надлежна ликвидация в съответствие с приложимото национално право.
3. Държавите членки предвиждат, че когато орган за реструктуриране установи за дадена институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които отговарят на условията по член 32, параграф 1, букви а) и б), но не и на условието по член 32, параграф 1, буква в), че са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а), тази констатация му позволява да отнеме лиценза им по силата на член 18 от Директива 2013/36/ЕС.
4. Държавите членки гарантират, че отнемането на лиценза на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) е достатъчно условие за незабавното започване от съответния национален административен или съдебен орган на процедура по надлежна ликвидация на институцията или субекта в съответствие с приложимото национално право.“;

(19) вмъква се следният член 32в:

„Член 32в

Извънредна публична финансова подкрепа

1. Държавите членки позволяват предоставянето на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) на извънредна публична финансова подкрепа извън

действие по реструктуриране при съблюдаване на предвидените в съюзната уредба на държавната помощ условия и изисквания и като изключение само в някой от следните случаи:

- а) когато, за преодоляването на сериозни смущения в икономиката на държава членка от **изключителен или системен характер** и запазването на финансовата стабилност, извънредната публична финансова подкрепа е под една от следните форми:
 - i) държавна гаранция за обезпечаване на ликвидни улеснения, които централните банки предоставят в съответствие с условията на централните банки;
 - ii) държавна гаранция на новоемитирани задължения;
 - iii) придобиване на инструменти на собствения капитал, различни от инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или на други капиталови инструменти, или използване на мерки за управление на обезценени активи, чиито цени, продължителност и други условия не предоставят неправомерно предимство на съответната институция или субект, **при условие че** към момента на предоставяне на публичната подкрепа не са налице нито обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4, букви а), б) или в), нито обстоятелствата, посочени в член 59, параграф 3;
- б) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на **разходоефективна** намеса на схема за гарантиране на депозитите в съответствие с условията, предвидени в членове 11а и 11б от Директива 2014/49/ЕС, ако не е налице нито едно от обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4;
- в) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на **разходоефективна** намеса на схема за гарантиране на депозитите в рамките на ликвидацията на **кредитна** институция съгласно член 32б и в съответствие с условията, предвидени в член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС;

- г) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, предоставена в рамките на ликвидацията на институцията или субекта съгласно член 32б от настоящата директива, която не е подкрепа, предоставена от схема за гарантиране на депозитите съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС.

2. Мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), удовлетворяват всички изброени по-долу критерии:

- а) мерките са ограничени до платежоспособни институции или субекти, както е потвърдено от компетентния орган;
- б) мерките са с предпазен и временен характер и се основават на предварително определена стратегия за **прекратяване на мярката**, одобрена компетентния орган, включваща ясно определена дата на прекратяване, дата на продажба или график за погасяване за всяка от предвидените мерки; **тази информация се оповестява едва една година, след като стратегията за прекратяване на мярката за подпомагане, изпълнението на корективния план или оценката по седма алинея от настоящия параграф приключат;**
- в) мерките са съобразени с целите за преодоляване на последиците от сериозните смущения или за запазване на финансовата стабилност;
- г) мерките не се използват за компенсиране на загуби, които институцията или субектът са понесли или е вероятно да понесат **през следващите 12 месеца**.

За целите на първа алинея, буква а) дадена институция или субект се считат за платежоспособни, когато компетентният орган е стигнал до заключението, че не е извършено или няма вероятност, **въз основа на текущите очаквания**, през следващите 12 месеца да настъпи нарушение на някое от изискванията, посочени в член 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 104а от Директива 2013/36/ЕС, член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, член 40 от Директива (ЕС) 2019/2034, или на съответните приложими изисквания съгласно правото на Съюза или националното право.

За целите на първа алинея, буква г) съответният компетентен орган определя количествено загубите, които институцията или субектът са понесли или е вероятно да

понесат. Това количествено определяне се извършва най-малко въз основа на **прегледи на качеството на активите, извършени от ЕЦБ, ЕБО или националните органи, или по целесъобразност на проверки на място, извършени от компетентния орган. Когато такива действия не могат да бъдат предприети своевременно, компетентният орган може да основе оценката си на счетоводния баланс на институцията или субекта, при условие че балансът отговаря на приложимите счетоводни правила и стандарти и е заверен от независим външен одитор. Компетентният орган следва да положи всички усилия, за да гарантира, че количественото определяне се основава на пазарната стойност на активите, пасивите и задбалансовите позиции на институцията или субекта.**

Мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), подточка iii), се ограничават до мерки, които са били оценени от компетентния орган като необходими за **осигуряване** на платежоспособността на институцията или субекта чрез преодоляване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тестовете, проведени на национално равнище, на равнището на Съюза или на равнището на ЕНМ, или при равностойни действия, извършени от Европейската централна банка, ЕБО или националните органи, когато е приложимо, потвърдени от компетентния орган.

Чрез дерогация от параграф 1, буква а), подточка iii) придобиването на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред се разрешава по изключение, когато естеството на установения недостиг е такова, че придобиването на други инструменти на собствения капитал или други капиталови инструменти не би позволило на съответната институция или субект да преодолее недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на съответния стрес тест или при равностойни действия. Размерът на придобитите инструменти на базовия собствен капитал от първи ред не надвишава 2 % от общата рискова експозиция на съответната институция или субект, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

В случай че някоя от мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), не бъде изкупена, изплатена или прекратена по друг начин в съответствие със стратегията за **прекръпяване на мярката**, установена към момента на предоставяне на мярката, компетентният орган **изисква от институцията или субекта да представи еднократен корективен план. В корективния план се описват стъпките, които трябва да бъдат предприети за поддържане или възстановяване на спазването на**

надзорните изисквания, дългосрочната жизнеспособност на институцията или субекта и способността им да възстановят предоставената сума, както и съответния срок.

Когато компетентният орган не признае еднократния корективен план за надежден или осъществим, или когато институцията или субектът не изпълнява корективния план, в съответствие с член 32 се извършва оценка по въпроса дали има вероятност институцията или субектът е проблемна/проблемен или има вероятност да стане проблемна/проблемен.

3. До [СП: моля, въведете следната дата — 1 година след датата на влизане в сила на настоящата директива] ЕБО издава съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки относно видовете тестове, прегледи или действия по параграф 2, четвърта алинея, които могат да доведат до мерките за подкрепа по параграф 1, буква а), подточка iii).“;

(20) в член 33 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат спрямо субект по член 1, параграф 1, буква в) или г) действие за реструктуриране, ако този субект изпълнява условията по член 32, параграф 1.

За тези цели се счита, че субект по член 1, параграф 1, буква в) или г) е проблемен или има вероятност да стане проблемен при някое от следните обстоятелства:

- а) субектът отговаря на едно или повече от условията, предвидени в член 32, параграф 4, буква б), в) или г);
- б) субектът нарушава съществено или има обективни фактори, които показват, че в близко бъдеще субектът ще наруши съществено приложимите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 или в Директива 2013/36/ЕС.“;

(21) член 33а се изменя, както следва:

- а) в параграф 8 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране уведомяват незабавно институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и

органите по член 83, параграф 2, букви а)—з) при упражняването на правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, след като констатира, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а), и преди да вземат решение за реструктуриране.“;

б) в параграф 9 се добавя следната втора алинея:

„Чрез дерогация от първа алинея държавите членки гарантират, че когато тези правомощия се упражняват по отношение на отговарящите на условията депозити и тези депозити не се разглеждат като неналични за целите на Директива 2014/49/ЕС, вложителите имат достъп до подходяща дневна сума от тези депозити.“;

(22) Член 35 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да назначат извънреден управител, който да замени ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция или да работи с него. Органите за реструктуриране оповестяват публично назначаването на извънреден управител. Органите за реструктуриране гарантират, че извънредният управител притежава необходимите за изпълнението на функциите си квалификация, умения и познания.

Член 91 от Директива 2013/36/ЕС не се прилага за назначаването на извънредни управители.“;

б) в параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„Извънредният управител разполага с всички правомощия на акционерите и ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки изискват от извънредния управител в началото и края на мандата му и периодично, в съответствие с определен от органа за реструктуриране график, да изготвя доклади за назначилия го орган за реструктуриране относно икономическото и финансовото положение на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция и относно действията, предприети в изпълнение на неговия мандат.“;

(23) Член 36 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. Преди да определят дали са изпълнени условията за реструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по член 59, органите за реструктуриране се уверяват, че активите и задълженията на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително от самия орган за реструктуриране, от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).“;

б) вмъква се следният параграф 7а:

„7а. Когато е необходимо да се предостави информация за решенията, посочени в параграф 4, букви в) и г), оценителят допълва информацията по параграф 6, буква в) с оценка на стойността на задбалансовите активи и пасиви, включително условните пасиви и активи.“;

(24) в член 37 се добавя следният параграф 11:

„11. В случай на реструктуриране ЕБО следи действията и подготовката на органите за реструктуриране с цел гарантиране на ефективното прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране. ЕБО докладва на Комисията относно съществуващите практики и евентуалните различия между държавите членки до... [СП: моля, въведете следната дата — 2 години след датата на влизане в сила на настоящата директива], като при нужда следи изпълнението на всяка препоръка, съдържаща се в този доклад.

Посоченият в първата алинея доклад обхваща най-малко следното:

- а) въведените механизми за прилагане на инструмента за споделяне на загуби и ниво на взаимодействие с инфраструктурите на финансовите пазари и органите на трети държави, когато е приложимо;
- б) въведените механизми за привеждане в действие на други инструменти за реструктуриране;
- в) степента на прозрачност, от гледна точка на съответните заинтересовани страни, на посочените в букви а) и б) механизми.“;

(25) Член 40 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 уводното изречение се заменя със следното:

„За да се постигнат целите на инструмента „мостова институция“ и като се има предвид необходимостта от запазване на критичните функции в мостовата институция и преследването на целите на реструктурирането, държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране разполагат с правомощието да прехвърлят на мостова институция всички изброени по-долу елементи:“;

- б) в параграф 2 втората алинея се заменя със следното:

„Прилагането на инструмента за споделяне на загуби за целите по член 43, параграф 2, буква б) не трябва да засяга способността на органа за реструктуриране да контролира мостовата институция. Когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби позволява капиталът на мостовата институция да бъде изцяло осигурен чрез преобразуване на задължения, които споделят загуби, в акции или други видове капиталови инструменти, изискването мостовата институция да е изцяло или частично собственост на един или повече публични органи може да бъде отменено.“;

(26) в член 42, параграф 5, буква б) се заменя със следното:

„б) такова прехвърляне е необходимо с цел да се гарантира правилното функциониране на институцията в режим на реструктуриране, на мостовата институция, или на самото дружество за управление на активите; или“;

(27) Член 44 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че инструментът за споделяне на загуби може да се прилага спрямо всички задължения, включително пораждащите счетоводни провизии, на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които не са изключени от обхвата му по силата на параграф 2 или 3 от настоящия член.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Механизмът за финансиране на реструктурирането може да направи посочената в параграф 4 вноска, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) вноската на акционерите, притежателите на други инструменти на собственост, притежателите на съответните капиталови инструменти и други задължения, които споделят загуби чрез намаляване, обезценяване или преобразуване съгласно член 48, параграф 1 и член 60, параграф 1, и на схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 109, когато е приложимо, в поемането на загуби и рекапитализацията, е равна на сума, не по-малка от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени в съответствие с оценката, предвидена в член 36;

б) вноската на механизма за финансиране на реструктурирането не надхвърля 5 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени в съответствие с оценката по член 36.“;

■

(28) ■ член 44а *се изменя, както следва:*

а) *добавят се следните параграфи:*

„ба. Държавите членки гарантират, че кредитна институция, емитираща приемливи инструменти, отговарящи на условията за инструменти на допълнителен капитал от първи ред (ДК1), инструменти от втори ред или приемливи задължения, може да продаде тези инструменти на съществуващ вложител в тази кредитна институция, който отговаря на условията за непрофесионален клиент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка (11) от Директива 2014/65/ЕС, само когато са изпълнени условията по параграф 1, букви а), б) и в) от настоящия член и към момента на покупката са изпълнени и двете посочени по-долу условия:

а) вложителят, който отговаря на условията за непрофесионален клиент не инвестира обща сума, надхвърляща 10 % от своя портфейл от финансови инструменти, в инструментите, посочени в настоящия параграф;

б) първоначалният размер на инвестицията в един или повече от инструментите, посочени в настоящия параграф, възлиза най-малко на 30 000 EUR.

Кредитната институция гарантира, че условията по букви а) и б) от настоящия параграф са изпълнени към момента на покупката, въз основа на информацията, предоставена от непрофесионалния клиент в съответствие с параграф 3.

6б. Приемливите инструменти, посочени в параграф 6а, продадени от емитиращата кредитна институция на нейните вложители, които отговарят на условията за непрофесионални инвеститори, без да отговарят на условията, предвидени в същия параграф, не се включват в изискванията по член 45д или 45е, докато съответните инструменти се държат от вложителя, на когото са били продадени.

6в. Като част от оценката на възможността за реструктуриране в съответствие с членове 15 и 16 органите за реструктуриране наблюдават ежегодно за конкретни групи и институции степента, в която приемливите за покриване на МИПЗ инструменти се държат от непрофесионални инвеститори, и докладват резултатите на ЕБО най-малко веднъж годишно. “;

б) добавят се следните параграфи:

„8. От държавите членки не се изисква да прилагат параграфи 6а и 6б от настоящия член към инструментите, посочени в параграф 6а, емитирани преди ... [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

9. До... [СП: моля, въведете следната дата — 24 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] ЕБО докладва на Комисията за прилагането на настоящия член. В доклада се сравняват мерките, приети от държавите членки за спазване на настоящия член, анализира се тяхната ефективност за защита на непрофесионалните инвеститори и се оценява тяхното въздействие върху трансграничните операции.

Въз основа на този доклад Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящата директива.

(29) в член 45 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) във всеки един момент изпълняват изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, когато това се изисква и е определено от органа за реструктуриране в съответствие с настоящия член и с членове 45а–45и.“;

(30) член 45б се изменя, както следва:

а) в параграфи 4, 5 и 7 думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

б) параграф 8 се изменя, както следва:

i) в първа алинея думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

ii) във втора алинея, буква в) думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субект“;

iii) в четвърта алинея думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

в) добавя се следният параграф 10:

„10. Органите за реструктуриране може да разрешат на субектите за реструктуриране да спазват изискванията, посочени в параграфи 4, 5 и 7, като използват собствен капитал или задължения, посочени в параграфи 1 и 3, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) за субектите, които са Г-СЗИ субекти или субекти за реструктуриране и за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6, Съветът за реструктуриране не е намалил изискването, посочено в параграф 4 от настоящия член, в съответствие с първа алинея от същия параграф;
- б) посочените в параграф 1 от настоящия член задължения, които не отговарят на условието, посочено в член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, отговарят на условията по член 72б, параграф 4, букви б) — д) от същия регламент.“;

(31) член 45в се изменя, както следва:

- а) в параграф 3, осма алинея думите „критични икономически функции“ се заменят с думите „критични функции“;
- б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на методологията, която да се използва от органите за реструктуриране за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, и комбинираното изискване за буфер за:

- а) субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно Директива 2013/36/ЕС;
- б) субектите, които не са субекти за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на субекта съгласно Директива 2013/36/ЕС на същото основание като изискванията, посочени в член 45е от настоящата директива.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете следната дата — 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

- в) в параграф 7, осма алинея думите „критични икономически функции“ се заменят с думите „критични функции“;

(32) вмъква се следният член 45ва:

„Член 45ва

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за стратегиите за прехвърляне

1. Когато прилага член 45в по отношение на субект за реструктуриране, чиято предпочитана стратегия за реструктуриране предвижда **самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране** използването на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция, органът за реструктуриране определя размера на рекапитализацията, предвиден в член 45в, параграф 3, по пропорционален начин въз основа на следните съответни критерии:

- а) размер, модел на стопанска дейност, модел на финансиране и рисков профил **на субекта за реструктуриране или, според случая, размера на частта от субекта за реструктуриране, която е предмет на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за мостова институция;**
- б) акциите, другите инструменти на собственост, активите, правата или задълженията, които ще бъдат прехвърлени на приемателя съгласно посоченото в плана за реструктуриране, като се вземат предвид:
- і) основните стопански дейности и критичните функции на субекта за реструктуриране;

- ii) задълженията, изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 2;
- iii) защитните механизми, посочени в членове 73—80;
- iiiа) очакваните изисквания за собствен капитал за всяка мостова институция, която би могла да бъде необходима, за да се осъществи напускане на пазара от субекта за реструктуриране, така че да се гарантира спазване от мостовата институция на Регламент (ЕС) № 575/2013, Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС, в зависимост от случая;*
- iiiб) очакваното искане от страна на получателя сделката да бъде капиталово неутрално по отношение на изискванията, приложими за придобиващия субект;*
- в) очакваната стойност и възможността за пазарна реализация на посочените в буква б) акции, други инструменти на собственост, активи, права или задължения на субекта за реструктуриране, като се вземат предвид:
 - i) всички установени от органа за реструктуриране съществени пречки пред възможността за реструктуриране, които са ■ свързани с прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция;
 - ii) загубите, произтичащи от активите, правата или задълженията, останали в остатъчната част от институцията;
 - iiа) потенциално неблагоприятна пазарна среда към момента на реструктурирането;*
- г) дали предпочитаната стратегия за реструктуриране предвижда прехвърляне на акции или други инструменти на собственост, емитирани от субекта за реструктуриране, или на всички или на част от активите, правата и задълженията на субекта за реструктуриране;
- д) дали предпочитаната стратегия за реструктуриране предвижда прилагането на инструмента за обособяване на активи.

3. Получената вследствие прилагането на параграф 1 сума не трябва да е по-голяма от сумата, получена в резултат на прилагането на член 45в, параграф 3, **или да е по-малка от 13,5% от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и по-малка от 5% от мярката за общата експозиция на съответния субект, посочен в параграф 1 от настоящия член, изчислена в съответствие с членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.**“;

(33) в член 45г, параграф 1 уводният текст се заменят със следното:

„Изискването по член 45, параграф 1 за субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ субект, се състои в следното:“;

(34) в член 45е параграф 1 третата алинея се заменя със следното:

„Чрез дерогация от първа и втора алинея от настоящия параграф предприятията майки от Съюза, които сами по себе си не са субекти за реструктуриране, но са дъщерни предприятия на субекти от трета държава, спазват изискванията, предвидени в членове 45в и 45г, на консолидирана основа.“;

(35) член 45л се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) по какъв начин изискването за собствен капитал и приемливи задължения, определено в съответствие с член 45д или 45е, е приложено на национално равнище, включително член 45ва, и по-специално дали има разлики между държавите членки по отношение на нивата, определени за сравними субекти;“

б) в параграф 3, втора алинея се добавя следното изречение:

„Задължението, посочено в параграф 2, престава да се прилага след представянето на втория доклад.“;

(35а) в член 45м се вмъква следният параграф 1а:

„1а. Чрез дерогация от член 45, параграф 1 органите за реструктуриране определят подходящи преходни периоди, през които институциите или субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да изпълнят изискванията на член 45д или 45е или изискванията на член 45б, параграф 4, 5 или 7, ако институциите или субектите подлежат на тези изисквания в резултат на влизането в сила на ... [настоящата директива за изменение]. Крайният срок за изпълнение от институциите или субектите на изискванията по член 45д или 45е или на изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, е ... [четири години от датата на прилагане на настоящия регламент за изменение].

Органът за реструктуриране определя междинни целеви нива за изискванията по член 45д или 45е или за изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, в зависимост от случая, които се изпълняват от институциите или субектите по първа алинея от настоящия параграф до ... [две години от датата на прилагане на настоящата директива за изменение]. Междинните целеви нива като правило осигуряват линейно натрупване на собствен капитал и приемливи задължения за изпълнение на изискванията.

Органът за реструктуриране може да определи преходен период, който приключва след... [четири години от датата на прилагане на настоящата директива за изменение], въз основа на критериите, посочени в параграф 7, като взема предвид:

- а) развитието на финансовото състояние на субекта;*
- б) вероятността субектът да е в състояние да осигури в разумен срок изпълнението на изискванията по член 45д или 45е или на изискването, произтичащо от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7; както и*
- в) дали субектът е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или надеж, а в противен случай — дали тази невъзможност е с индивидуален характер или се дължи на затруднения за целия пазар.“;*

(36) в член 45м параграф 4 се заменя със следното:

„4. Изискванията по член 45б, параграфи 4 и 7 и член 45в, параграфи 5 и 6, в зависимост от случая, не се прилагат в срок от три години след датата, на която субектът за реструктуриране или групата, от която е част субектът за реструктуриране, са счетени за Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС или субектът за реструктуриране е изпаднал в ситуацията, посочена в член 45в, параграф 5 или 6.“;

(37) в член 46, параграф 2 първата алинея се заменя със следното:

„Предвидената в параграф 1 от настоящия член оценка определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани:

- а) за възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в режим на реструктуриране или, когато е приложимо, за определяне на съответното съотношение на мостовата институция, като се взема предвид всяка капиталова вноска от механизма за финансиране на реструктурирането съгласно член 101, параграф 1, буква г) от настоящата директива;
- б) за поддържане на необходимото равнище на доверието на пазара към институцията в режим на реструктуриране или към мостовата институция, като се отчитат условните пасиви, и осигуряване на възможност институцията в режим на реструктуриране да продължи да изпълнява условията за лицензиране в продължение на най-малко 1 година и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС.“;

(38) в член 47, параграф 1, буква б) подточка i) се заменя със следното:

„и) съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59, емитирани от институцията въз основа на правомощията по член 59, параграф 2; или“;

(39) Член 52 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„При изключителни обстоятелства органът за реструктуриране може да удължи едномесечния срок за представяне на плана за оздравяване на дейността с още един месец.“;

б) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„Органът за реструктуриране може да изиска от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да включи допълнителни елементи в плана за оздравяване на дейността.“;

(40) в член 53 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Ако при упражняване на правомощието по член 63, параграф 1 буква д) органът за реструктуриране намали до нула размера на главницата или непогасената част, дължима по задължение, включително пораждащо счетоводни провизии, това задължение и всяко друго задължение или вземане във връзка с него, което не е натрупано към момента на упражняване на правомощието, се приема за погасено за всякакви цели и не се признава при последващи производства на институцията в режим на реструктуриране или при неин правопреемник – при последваща ликвидация.“;

(41) Член 55 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) задължението не представлява депозит по член 108, параграф 1, буква а) или б);“;

б) в параграф 2 петата и шестата алинеи се заменят със следното:

„Когато органът за реструктуриране, при оценката на възможността за реструктуриране на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в съответствие с членове 15 и 16 или по всяко друго време, констатира, че в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които не включват посочената в параграф 1 от настоящия член договорна клауза, заедно със задълженията, които са изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с член 44, параграф 2 или които е вероятно да бъдат изключени в съответствие с член 44, параграф 3, възлиза на повече от 10 % от този клас, той незабавно оценява последиците от

това конкретно обстоятелство върху възможността за реструктуриране на институцията или субекта, включително последиците върху възможността за реструктуриране, произтичащи от риска от засягане на защитните механизми за кредиторите, предвидени в член 73, при прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване на приемливи задължения.

Когато органът за реструктуриране достигне до заключението, въз основа на оценката по пета алинея от настоящия параграф, че задълженията, които не включват посочената в параграф 1 от настоящия член договорна клауза, създават съществена пречка пред възможността за реструктуриране, той упражнява правомощията, предвидени в член 17, доколкото е целесъобразно, за отстраняване на тази пречка пред възможността за реструктуриране.“;

в) *вмъква се следният параграф:*

„2а. Институциите и дружествата, посочени в член 1, параграф 1, буква б), в) или г), докладват ежегодно на органа за реструктуриране следното:

а) сумата на непогасените суми по всички задължения, които се уреждат от правото на трета държава;

б) по отношение на елементите, посочени в буква а):

i) тяхната структура, включително надежния им профил,

ii) техния ред при обичайно производство по несъстоятелност, и

iii) дали задължението е изключено съгласно член 44, параграф 2;

iv) дали включват в договорните условия изискването съгласно параграф 1;

v) когато е установено, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да се включи договорно признаване на клауза за споделяне на загуби в съответствие с параграф 2, категорията на задължението съгласно параграф 7.

Когато институциите и субектите са част от група за реструктуриране, докладът се изготвя от субекта за реструктуриране по отношение на групата за реструктуриране, до степенята, предвидена в параграф 1, втора и трета алинея.“;

г) добавя се следната алинея:

„8а. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на процедурите и единните формати и образци за докладване на органите за реструктуриране, посочени в параграф 2а.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до ... [една година от датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

(42) Член 59 се изменя както следва:

а) в параграф 3 буква д) се заменя със следното:

„д) институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са поискали извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 32в форми;“;

б) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) предвид сроковете, необходимостта от ефективно изпълнение на правомощията за обезценяване и преобразуване или стратегията за реструктуриране за групата за реструктуриране и всички други уместни съображения няма реална вероятност някое действие, включително алтернативни мерки от страна на частния сектор, действия на надзорните органи или мерки за ранна намеса, различно от обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по параграф 1а, да предотврати в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на

институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или на групата.“;

(43) член 63 се изменя както следва:

а) параграф 1 се изменя както следва:

i) буква м) се заменя със следното:

„м) правомощието да изискат от компетентния орган да направи своевременно оценка на приобретателя на квалифицирано капиталово участие, чрез дерогация от сроковете по член 22 от Директива 2013/36/ЕС и член 12 от Директива 2014/65/ЕС;“;

ii) добавя се следната буква н):

„н) правомощието да отправят искания съгласно член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 596/2014 от името на институцията в режим на реструктуриране.“;

б) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) при спазване на член 3, параграф 6 и член 85, параграф 1 — изисквания да получат одобрението или съгласието на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и компетентните органи за целите на членове 22—27 от Директива 2013/36/ЕС;“;

(44) член 71а, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Параграф 1 се прилага за всеки финансов договор, който отговаря на всички изброени по-долу условия:

- а) договорът създава ново задължение или съществено изменя съществуващо задължение след влизането в сила на разпоредбите, приети на национално равнище с цел транспониране на настоящия член;
- б) договорът предвижда упражняването на едно или повече права за прекратяване или права за изпълнение на обезпечени интереси, за които би се прилагал

член 33а, 68, 69, 70 или 71, ако финансовият договор се уреждаше от законодателството на държава членка.“;

(45) в член 74, параграф 3 се добавя следната буква г):

„г) при определяне на загубите, които схемата за гарантиране на депозитите би понесла при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност, се прилагат критериите и методологията, посочени в член 11д от Директива 2014/49/ЕС и във всеки делегиран акт, приет съгласно същия член.“;

(45а) **В член 84 се вмъква следният параграф:**

„6а. Настоящият член не изключва обмена на информация между органите за реструктуриране и данъчните органи в една и съща държава членка, доколкото този обмен е постановен в националното законодателство на държавата членка. Когато тази информация произхожда от друга държава членка, тя се разкрива само с изричното съгласие на съответния орган, който я е оповестил.

(46) в член 88 се вмъква следният параграф 6а:

„6а. За улесняване на изпълнението на задачите, посочени в член 10, параграф 1, член 15, параграф 1 и член 17, параграф 1, и с оглед обмена на съответната информация, органът за реструктуриране на институция със значими клонове в други държави членки създава и председателства колегия за реструктуриране.

Органът за реструктуриране на институцията, посочена в първа алинея, решава кои органи да участват в заседанията или в дейността на колегията за реструктуриране, като взема предвид значението за тези органи на дейността, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално потенциалното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави членки и посочените в първа алинея задачи.

Органът за реструктуриране на институцията, посочена в първа алинея, предварително предоставя на всички членове на колегията за реструктуриране изчерпателна информация относно организацията на заседанията, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които ще бъдат разглеждани. Органът за реструктуриране на

институцията, посочена в първа алинея, предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприетите на тези заседания действия или мерки.“;

(46a) В член 90 се добавя следният параграф:

„4а. Член 84 не изключва обмена на информация между органите за реструктуриране и данъчните органи в една и съща държава членка, доколкото този обмен е предвиден в националното законодателство на държавите членки. Когато тази информация произхожда от друга държава членка, тя се разкрива само с изричното съгласие на съответния орган, който я е оповестил.

(47) Член 91 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато орган за реструктуриране реши, че институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са дъщерно предприятие в група, отговаря на условията, посочени в член 32 или 33, този орган незабавно съобщава на органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен, на консолидиращия надзорник и на членовете на колегията за реструктуриране за въпросната група следната информация:

- а) решението, че институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) отговаря на условията, посочени в член 32, параграф 1, букви а) и б) или член 33, параграф 1 или 2, в зависимост от случая, или на условията, посочени в член 33, параграф 4;***
- б) резултата от оценката на условието, посочено в член 32, параграф 1, буква в);***
- в) действията по реструктуриране или мерките във връзка с несъстоятелността, които органът за реструктуриране смята за целесъобразни за тази институция или субект.***

Посочената в първа алинея информация може да бъде част от уведомленията, изпратени съгласно член 81, параграф 3 на посочените в първа алинея от настоящия параграф адресати.“;

б) в параграф 7 втората алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“;

(48) в член 92, параграф 3 втората алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“;

(49) в член 97 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Органите за реструктуриране сключват, когато е целесъобразно, необвързващи споразумения за сътрудничество със съответните органи на трети държави, посочени в параграф 2 **от настоящия член**. Тези споразумения са в съответствие с рамковото споразумение на ЕБО.

Компетентните органи сключват, когато е целесъобразно, необвързващи споразумения за сътрудничество със съответните органи на трети държави, посочени в параграф 2 **от настоящия член**. Тези споразумения са в съответствие с рамковото споразумение на ЕБО и гарантират, че информацията, разкрита на органите на третата държава, е предмет на гаранция, че са спазени изискванията за опазване на професионална тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член **84** .

(50) в член 98 параграф 1 се изменя, както следва:

а) уводното изречение се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране и компетентните органи обменят поверителна информация, включително планове за възстановяване, със съответните органи на трети държави само ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:“;

б) добавят се следните втора и трета алинея:

„Държавите членки гарантират, че компетентните органи обменят поверителна информация със съответните органи на трети държави само ако са изпълнени следните условия:

- а) по отношение на информацията, свързана с възстановяването и реструктурирането — условията, посочени в първа алинея;
- б) по отношение на друга информация, с която разполагат компетентните органи — условията, посочени в член 55 от Директива 2013/36/ЕС.

За целите на втора алинея информацията, свързана с възстановяването и реструктурирането, включва цялата информация, пряко свързана със задачите на компетентните органи съгласно настоящата директива, по-специално планирането и плановете за възстановяване, мерките за ранна намеса и обмена с органите за реструктуриране във връзка с планирането на реструктурирането, плановете за реструктуриране и действията по реструктуриране.“;

(51) в член 101 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато органът за реструктуриране констатира, че използването на механизма за финансиране на реструктурирането за целите на параграф 1 от настоящия член вероятно ще доведе до прехвърляне на част от загубите на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) към механизма за финансиране на реструктурирането, се прилагат предвидените в член 44 принципи, уреждащи използването на механизма за финансиране на реструктурирането.“;

(52) в член 102, параграф 3 първата алинея се заменя със следното:

„Ако след края на първоначалния срок по параграф 1 от настоящия член наличните финансови средства намаляят под целевото равнище по посочения параграф, набирането на редовни вноски в съответствие с член 103 се възобновява, докато се достигне целевото равнище. Органите за реструктуриране може да отложат събирането на редовните вноски по член 103 *с до три години*, докато сумата, която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на органа за

преструктуриране да използва механизмите за финансиране на преструктурирането съгласно член 101. След като целевото равнище е било достигнато за първи път и наличните финансови средства впоследствие са намалели до по-малко от две трети от целевото равнище, тези вноски се определят на равнище, което позволява целевото равнище да се достигне в срок от **четири** години.“;

(53) Член 103 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Наличните финансови средства, които се вземат предвид, за да се достигне целевото равнище, посочено в член 102, може да включват неотменими ангажименти за плащане, които са гарантирани в пълна степен с обезпечение от нискорискови активи, необременени с права на трети лица, които са на разположение свободно и са набелязани за изключително ползване от органите за преструктуриране за целите, посочени в член 101, параграф 1. Делът на неотменимите ангажименти за плащане не може да надхвърля **30** % от общия размер на вноските, набрани съгласно настоящия член. В рамките на този таван органът за преструктуриране определя ежегодно дела на неотменимите ангажименти за плащане от общия размер на вноските, които трябва да бъдат набрани в съответствие с настоящия член.“;

б) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът за преструктуриране изисква неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 от настоящия член, когато е необходимо използването на механизмите за финансиране на преструктурирането съгласно член 101.

Когато субект престане да попада в обхвата на член 1 и вече няма задължението да плаща вноски в съответствие с параграф 1 от настоящия член, органът за преструктуриране изисква неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 и все още дължими. Ако вноската, свързана с неотменимия ангажимент за плащане, бъде надлежно платена при първо поискване, органът за преструктуриране отменя ангажимента и връща обезпечението. Ако вноската не

бъде надлежно платена при първо поискване, органът за реструктуриране изземва обезпечението и отменя ангажимента.“;

(54) в член 104, параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Извънредните последващи вноски не надхвърлят три пъти по 12,5 % от целевото равнище, посочено в член 102.“;

(55) Член 108 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност:

а) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден за вземанията на обикновените необезпечени кредитори:

i) депозити, които са изключени от обхвата на гаранцията съгласно член 5 от Директива 2014/49/ЕС;

ii) частта от отговарящите на условията депозити на правни субекти, които не са микро-, малки и средни предприятия, която надхвърля размера на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС;

iii) частта от отговарящите на условията депозити на централни и регионални правителства, която надхвърля размера на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС;

iv) частта от депозитите на юридически лица, които не са микро-, малки или средни предприятия, които биха били допустими депозити, ако не бяха направени чрез разположени извън Съюза клонове на институции, установени в Съюза, която надхвърля гарантирания размер, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС;

б) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден в буква а):

i) гарантирани депозити;

ii) схемите за гарантиране на депозитите за тяхното вземане съгласно член 9, параграф 2 от Директива EU/2014/49;

iii) отговарящи на условията депозити, различни от посочените в буква а), подточки ii) и iii); както и

iv) депозити, които биха били отговарящи на условията депозити, ако не бяха направени чрез намиращи се извън Съюза клонове на институции, установени в Съюза, различни от посочените в буква а), подточка iv).“;

б) добавят се следните параграфи 8 и 9:

„8. Когато инструментите за реструктуриране, посочени в член 37, параграф 3, буква а) или б), се използват за прехвърляне само на част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на реструктуриране, механизмът за финансиране на реструктурирането има вземане срещу остатъчната част от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) за всички разходи и загуби, понесени от механизма за финансиране на реструктурирането в резултат на вноските за реструктуриране съгласно член 101, параграф 1 във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли.

9. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, редът на вземанията на механизма за финансиране на реструктурирането, посочени в параграф 8 от настоящия член и в член 37, параграф 7, е по-висок от реда, предвиден за вземанията на депозитите и на схемите за гарантиране на депозитите съгласно параграф 1 от настоящия член.“;

(56) Член 109 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че ако органът за реструктуриране предприеме действие по реструктуриране по отношение на кредитна институция и ако това действие запазва достъпа на вложителите до техните депозити,

■ схемата за гарантиране на депозити, с която е свързана институцията, внася следните суми:

- а) когато инструментът за споделяне на загуби се прилага самостоятелно или в комбинация с инструмента за обособяване на активи — сумата, с която гарантираните депозити са щели да бъдат обезценени или преобразувани, за да се покрият загубите и да се рекапитализира институцията в режим на реструктуриране съгласно член 46, параграф 1, ако тези депозити участват в споделянето на загуби;
- б) когато инструментите за продажба на стопанска дейност или за мостова институция се прилагат самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране:
 - i) сумата, необходима за покриване на разликата между стойността на гарантираните депозити и на задълженията със същия или по-висок ред от този на депозитите и стойността на активите на институцията в режим на реструктуриране, които се прехвърлят на приемател; както и
 - ii) когато е приложимо, сумата, необходима за гарантиране на запазването на капиталовата позиция на приемателя след прехвърлянето.

В случаите, посочени в първа алинея, буква б), когато на приемателя се прехвърлят и негарантирани депозити или други задължения, които споделят загуби, и органът за реструктуриране прецени, че обстоятелствата по член 44, параграф 3 са налице за тези депозити или задължения, схемата за гарантиране на депозитите внася:

- а) сумата, необходима за покриване на разликата между стойността на депозитите, включително негарантираните, и на задълженията със същия или по-висок ред от този на депозитите и стойността на активите на институцията в режим на реструктуриране, които се прехвърлят на приемател; както и

- б) когато е приложимо, сумата, необходима за гарантиране на запазването на капиталовата позиция на приемателя след прехвърлянето.

Държавите членки гарантират, че след като схемата за гарантиране на депозитите е направила вноски в случаите, посочени във втора алинея, институцията в режим на реструктуриране се въздържа от придобиване на дялове в други предприятия, както и от разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред или плащания по инструменти на допълнителния капитал от първи ред, или от други дейности, които могат да доведат до изходящ поток от средства.

Във всички случаи разходите за вноската на схемата за гарантиране на депозитите не надвишават разходите за изплащане на гарантираните суми на вложителите, изчислени от схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 11д от Директива 2014/49/ЕС.

Когато при оценка съгласно член 74 е констатирано, че разходите за вноската на схемата за гарантиране на депозити към реструктурирането надхвърлят загубите, които тя би понесла при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност, схемата за гарантиране на депозити има право да получи разликата като плащане от механизма за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 75.

2. Държавите членки гарантират, че органът за реструктуриране определя размера на вноската на схемата за гарантиране на депозитите в съответствие с параграф 1, след като се консултира със схемата за гарантиране на депозитите относно прогнозните разходи за изплащане на гарантираните суми на вложителите съгласно член 11д от Директива 2014/49/ЕС и при спазване на условията, посочени в член 36 от настоящата директива.

Органът за реструктуриране съобщава решението си по първа алинея на схемата за гарантиране на депозитите, с която е свързана институцията. Схемата за гарантиране на депозитите изпълнява това решение незабавно.“;

- б) вмъкват се следните параграфи 2а и 2б:

„2а. Когато средствата на схемата за гарантиране на депозитите се използват в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква а) като вноски за

рекапитализацията на институцията в режим на реструктуриране, държавите членки гарантират, че схемата за гарантиране на депозитите прехвърля на частния сектор притежаваните от нея акции или други капиталови инструменти в институцията в режим на реструктуриране веднага щом търговските и финансовите обстоятелства позволяват това.

Държавите членки гарантират, че акциите и другите капиталови инструменти, посочени в първа алинея, се предлагат от схемата за гарантиране на депозитите на пазара открито и прозрачно, както и че при продажбата им те не са представени погрешно, нито се дискриминират потенциалните купувачи. Всяка такава продажба се извършва при търговски условия.

26. Вноската на схемата за гарантиране на депозитите съгласно параграф 1, втора алинея се взема предвид при изчисляването на праговете, предвидени в член 44, параграф 5, буква а) и в член 44, параграф 8, буква а).

Когато използването на схемата за гарантиране на депозитите съгласно параграф 1, втора алинея, заедно с вноската на акционерите, притежателите на други инструменти на собственост, притежателите на съответните капиталови инструменти и други задължения, които споделят загуби чрез намаляване, обезценяване или преобразуване, позволява използването на механизма за финансиране на реструктурирането, вноската на схемата за гарантиране на депозитите се ограничава до размера, необходим за достигане на праговете, предвидени в член 44, параграф 5, буква а) и в член 44, параграф 8, буква а). След вноската на схемата за гарантиране на депозитите механизмът за финансиране на реструктурирането се използва в съответствие с предвидените в членове 44 и 101 принципи, уреждащи използването на механизма за финансиране на реструктурирането.

Чрез дерогация от ограничението за вноските от схемата за гарантиране на депозитите съгласно втора алинея от настоящия параграф, когато са изпълнени условията по член 44, параграф 7, се изисква допълнителна вноска от схемата за гарантиране на депозитите. Тази допълнителна вноска е равна на сумата, внесена от механизма за финансиране на реструктурирането над границата от 5%, посочена в член 44, параграф 5,

буква б), умножена по дела на гарантираните депозити като част от общите задължения в обхвата на прехвърлянето.

Първа и втора алинея обаче не се прилагат за институциите, които *отговарят поне едно от следните условия:*

- i) институцията е определена като дружество за ликвидация в плана за реструктуриране на групата или в плана за реструктуриране;*
- ii) институцията е нарушила междинната или окончателната си цел за МИПЗ, в зависимост от случая, през четири тримесечия в рамките на четири години, приключващи 6 месеца преди да бъде установено, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна съгласно член 32, параграф 1, буква а). При четиригодишния период не се вземат предвид двете последователни тримесечия, непосредствено предхождащи това определяне на проблемни или вероятни случаи на изпадане в несъстоятелност.*

в) параграф 3 се заличава;

г) в параграф 5 втората и третата алинея се заличават;

(57) в член 111, параграф 1 се добавя следната буква д):

„д) неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по член 45д или 45е.“;

(58) Член 128 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Сътрудничество и обмен на информация между институциите и органите“;

б) добавя се следната алинея:

„Органите за реструктуриране, компетентните органи, ЕБО, Единният съвет за реструктуриране, ЕЦБ и други членове на Европейската система на централните банки предоставят, при поискване и в рамките на определен срок, на Комисията цялата информация, необходима за изпълнението на нейните задачи, свързани с

разработването на политики, включително изготвянето на оценки на въздействието, подготовката на законодателни предложения и участието в законодателния процес. По отношение на получената информация Комисията и служителите на Комисията спазват изискванията за професионална тайна, предвидени в член 88 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета *.”;

* Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

(59) вмъква се следният член 128а:

„Член 128а

Симулации на управлението на кризи

1. ЕБО координира провеждането в целия Съюз на редовни проверки на прилагането на настоящата директива, Регламент (ЕС) № 806/2014 и Директива 2014/49/ЕС при трансгранични ситуации по отношение на всеки от следните аспекти:

- а) сътрудничество на компетентните органи при планиране на възстановяването;
- б) сътрудничество между органите за реструктуриране и компетентните органи преди неизпълнението на задълженията и по време на реструктурирането на финансови институции, включително при прилагането на схемите за реструктуриране, приети съгласно член 18 от Регламент (ЕС) № 806/2014.

2. ЕБО изготвя доклад, в който излага основните констатации и заключения от проверките. Докладът се оповестява публично.“.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до [СП: моля, въведете следната дата — 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от [СП: моля, въведете следната дата — 1 ден след датата на транспониране на настоящата директива за изменение].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на [...] година.

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател
